

8. rujna/septembra 2020. kupola džamije i IKC u Sisku oplemenjena je i ukrašena alemom koji simbolizira orijentir i kompas u vremenu i prostoru za vjerodostojan identitet muslimana grada Siska i okolice

Ministrica dr. Bisera Turković

Dr. Edib Edo Jaganjac

13. smotra u Umagu odgođena

Na sjednici Predsjedništva Sabora bošnjačkih asocijacija održanoj 26. rujna/septembra 2020. u Zagrebu odlučeno je da se zbog pandemije COVID 19 i poštivanja propisanih mjera zaštite odgodi 13. smotra folklor i kulturnog stvaralaštva Bošnjaka RH u Umagu. Predsjedništvo je zaključilo da će se smotra održati kada se steknu potrebni uvjeti tako da se višegodišnja tradicija neće prekidati. Svim KUD-ovima, KD-ima, zborovima, folklornim i plesnim skupinama, glazbenicima, slikarima, piscima, pjesnicima i recitatorima i ostalim vrijednim članovima angažiranim na kulturnom planu Predsjedništvo želi sretan i uspješan rad uz napomenu da treba nastaviti komunikaciju s članicama, a okupljanje organizirati na otvorenom prostoru kada se stvore potrebni uvjeti.

Muallima Amila Škorić

Fehim Vukotić

NACIONALNI DAN BORBE PROTIV NASILJA NAD ŽENAMA

"8538 žena u Republici Hrvatskoj prošle su godine bile žrtve prekršaja nasilja u obitelji."

"90 posto slučajeva nasilja u obitelji ostaje neprijavljeno."

"100 posto žrtava kaznenog djela nasilja u obitelji u Primorsko-goranskoj županiji ove godine su žene."

Iznad navedene tvrdnje samo su mali dio poražavajućih statističkih podataka koji ukazuju na iznimno loše stanje u kontekstu borbe protiv nasilja prema ženama i prevencije istog u Republici Hrvatskoj. Nasilje prema ženama i dalje ne prestaje biti podzastupljeni problem unutar hrvatskog pravosuđa, a broj žrtava povećava se iz godine u godinu. Kao pokušaj podizanja svijesti o istinskoj težini problema koji nasilje prema ženama u ovoj državi predstavlja, 22. rujna proglašen je Nacionalnim danom borbe protiv nasilja nad ženama.

Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad ženama obilježava se od 2004. godine nakon što je u Hrvatskom saboru proglašen u spomen na 22. rujna 1999. godine, dan na koji su čak tri ženske osobe izgubile život. Naime, ubojica Mato Oraškić tada je, tijekom brakorazvodne parnice, usmratio bivšu suprugu Gordanu Oraškić, njezinu odvjetnicu Harju Prohić te sutkinju Ljiljanu Hvalec za što mu je na poslijetku dosuđena maksimalna kazna zatvora od 40 godina.

U spomen na ne samo navedene, već i sve druge žene čije priče možda nisu medijski popraćene, ali je njihova važnost sasvim jednako velika, u Rijeci je održan performans koji je uključivao puštanje crnih balona u spomen na svaku ženu usmrćenu od strane supružnika ili partnera. U organizaciji performansa sudjelovalo je nekoliko riječkih organizacija, točnije Udruga za zaštitu obitelji Rijeka, Odjel za podršku žrtvama i svjedocima Županijskog suda u Rijeci, Caritasov dom za žene i djecu žrtve nasilja Sv. Ana te SOS Rijeka – centar za nenasilje i ljudska prava, u suradnji s Odjelom prevencije policijske uprave primorsko goranske. Okupljanje je započelo ispred Informativnog centra za prevenciju kriminaliteta, dok je samo puštanje balona održano u podne na riječkome Korzu. Za razliku od prijašnjih godina, ovogo-

dišnji performans, održan pod geslom 'Životi, a ne brojevi!', uključivao je i transparente s podacima poput onih o broju ubojstava žena u 2016. godini, broju prijavljenih silovanja i tome slično.

Prema izjavi Tine Kovačić iz SOS Rijeka – Centra za nenasilje i ljudska prava, takva vrsta performansa za cilj ima "skrenuti pažnju javnosti na važne statističke pokazatelje o nasilju nad ženama i istaknuti da je zaista riječ o ljudskim životima, a ne samo o pukim brojkama, što se vrlo često zaboravlja. Također, cilj je i na neki način potaknuti ljude da počnu otvoreno progovarati o nasilju jer smo istog svi svjesni te je krajnje vrijeme da zajedno ustanemo u borbi protiv svih oblika nasilja." Kovačić, nadalje, ističe važnost medijske prisutnosti organizacija koje na bilo koji način sudjeluju u borbi i prevenciji nasilja nad ženama kako bi se građanima/kama omogućilo pristup potrebnim informacijama te napominje kako je unutar samog riječkog SOS Centra evidentirano povećanje u broju osoba koje se javljaju kako bi zatražile pomoć.

Ono što možda čak u najvećoj mjeri žene odvraća od prijavljivanja i progovaranja o nasilju jest krajnja neučinkovitost pravosudnog sustava i ostalih institucija odgovornih za procesiranje slučajeva nasilja. Sustav već ranjivu ženu vrlo često izlaže još većem riziku zanemarujući njezine prijave ili nepravodobno reagirajući. Već samo iz nedavnih slučajeva prisutnih u medijima postaje evidentno da cjelokupni sustav i dalje nije naklonjen ženama.

Osim što ostvarenje vlastitih prava nerijetko predstavlja spor i mukotrpan proces, ono što također utječe na poražavajuće mali broj prijavljivanja nasilja jest, kako smatra Kovačić, i činjenica da "žrtve ne znaju na sto sve imaju pravo te se osjećaju bespomoćno zbog situacije u kojoj su se našle, a onda ih sustav još dodatno viktimizira i čini ih još bespomoćnijima. Naša ideja vodilja jest na neki način osnažiti žrtve te također o njima prestati govoriti kao o 'žrtvama' već kao o osobama koje su preživjele nasilje i iz tog iskustva izašle jače." SOS Rijeka – Centar za nenasilje i ljudska prava stoga je, kako bi pomogao ženama da lakše prevladaju proživljeno iskustvo, osim povjerljivog savjetovanja te besplatne psihološke pomoći, od ove godine počeo pružati i onu pravnu.

Naravno, takvo što i dalje ne nudi potpuno rješenje za problem obiteljskog/partnerskog nasilja iz jednostavnog razloga što je mogućnost djelovanja nevladinih organizacija u pogledu prevencije nasilja i dalje nadasve ograničena, ali

iz razloga što postoje mnogi okolinski faktori koji utječu na ženinu odluku o napuštanju nasilnika. Osim što se tek napuštanjem nasilnog partnera ženin život nalazi u većoj opasnosti no ikad, velika je vjerojatnost da nasilje koje je proživjela utječe i na njezinu sposobnost uspostave samostalnog života. Primjerice, ženska osoba koja je osim fizičkog ili emocionalnog bila izložena i ekonomskom nasilju, u današnjem društvu obilježenom opadanjem životnog standarda i teškog pronalaska radnog mjesta, gotovo je onemogućena u nastojanju da za sebe (i djecu ukoliko ih ima) gotovo iz temelja, iznova izgradi život. Kao pomoć ženama, u Rijeci trenutno postoje dvije sigurne kuće kojima se žena može obratiti kao prvi korak nakon napuštanja nasilnika koje vode Udruga za zaštitu obitelji Rijeka (UZOR) i Caritasov dom za žene i djecu Sv. Ana.

Nasilje prema ženama problem je o kojem u Hrvatskoj nije dovoljno samo govoriti. Potrebno je djelovati i aktivno raditi na poboljšanju institucija odgovornih za njegovo rješavanje. Dosta je reduciranja života žena na neprestano rastuće brojeve u mračnim statistikama. Vrijeme je za reakciju.

Nasilje nad ženama je duboko ukorijenjeno u svim društvenim strukturama te predstavlja jedan od najčešćih oblika kršenja ljudskih prava u cijelome svijetu pa tako i u Republici Hrvatskoj. Činjenica da su žrtve nasilnih ponašanja u obitelji većinom osobe ženskog spola ukazuje na potrebu za stalnim osvješćivanjem javnosti, ali i senzibilizacijom svih stručnjaka i članova društva posebno uzimajući u obzir složenost dinamike nasilja među bliskim osobama.

Svjesni navedenih činjenica, Policija kontinuirano radi na podizanju standarda u poduzimanju mjera i radnji u spreča-

Sućkinja Ljiljana Hvalec

vanju nasilja između bliskih osoba, osobito nasilja nad ženama. Osim preventivnih mjera, poseže se i za represivnim mehanizmima sadržanih u nacionalnom i međunarodnom zakonodavstvu.

Uz nacionalno kazneno i prekršajno zakonodavstvo, za pružanje potpore i zaštite ženama koje su žrtve kažnjivih ponašanja posebno su važne odredbe Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (tzv. Istambulska konvencija) koja je u Republici Hrvatskoj na snagu stupila dana 1. listopada 2018. godine.

Unatoč svim preventivnim i represivnim mehanizmima, nasilje nad ženama i dalje je prisutno u našem društvu, a što je vidljivo iz statističkih pokazatelja koje u cilju praćenja stanja i kretanja pojave ove vrste kažnjivih radnji prikuplja Ministarstvo unutarnjih poslova.

Tako je u prvih osam mjeseci 2019. godine od ukupno 8 ubojstava počinjenih između bliskih osoba, njih 4, odnosno 50 posto počinjeno na štetu osoba ženskog spola, a što je manje za 20 posto u odnosu na isto razdoblje prethodne godine kada je ubijeno 5 osoba ženskog spola u bliskim odnosima.

U posljednjih šest godina bilježili smo kontinuirani pad broja prijavljenih prekršaja nasilja u obitelji, međutim postignutom senzibilizacijom javnosti za problem nasilja u obitelji i intenzivnom aktivnošću u prvih osam mjeseci ove godine zabilježeno je 4.478 žena žrtava prekršaja nasilja u obitelji, što je u odnosu na isto razdoblje prošle godine povećanje za 7,7 posto. Dodatnim edukacijama ostvareno je da policijski službenici teže oblike nasilja u pravilu procesuiraju kroz kaznenu, a ne prekršajnu proceduru. Naime, tijekom prvih osam mjeseci 2018. godine bilo je 497 kaznenih djela Nasilje u obitelji, dok je taj broj u istom razdoblju ove godine 703 kaznena djela, a od kojih je njih 635 počinjeno na štetu žena. U odnosu na isto razdoblje prošle godine zabilježen je porast broja kaznenih djela nasilja u obitelji za 39 posto.

Zaštita žrtava nasilja između bliskih osoba sve se više ostvaruje u okviru kaznenog zakonodavstva, primjenom materijalno pravnih i procesno pravnih instrumenata prema počiniteljima navedene vrste kažnjivog ponašanja.

Ministrica vanjskih poslova BiH dr. Bisera Turković posjetila gradilište Islamskog kulturnog centra i Gradski ogranak SDAH

Zamjenica predsjedavajućeg Vijeća ministara i ministrica vanjskih poslova Bosne i Hercegovine dr. Bisera Turković 27. rujna/septembra 2020. posjetila je Islamski kulturni centar (IKC) i Gradski ogranak Stranke demokratske akcije Sisak. Susretu s ministricom bili su nazočni predsjednik SDAH Mirsad Srebreniković, član Savjeta za nacionalne manjine Ishak Hodžić, predsjednik Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske Kadro Kulašin, potpredsjednica SDAH i predsjednica SDAH GO SISAK Biserka Brkić, predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Sisačko - moslavačke županije Sejad Sedić, predsjednik SDAH GO Velika Gorica Omer Alibašić i drugi članovi bošnjačke zajednice u Sisku.

Ministrica Turković u razgovoru s rukovodstvom SDAH osvrnula se je na aktualnu političku situaciju u Hrvatskoj i BiH. Također, ministrica Turković izrazila je zadovoljstvo radom sisačkog ogranka Stranke ističući želju za pojačanjem suradnje između SDA Hrvatske i SDA Bosne i Hercegovine.

Tijekom boravka u Sisku ministrica Turković obišla je i gradilište budućeg IKC koji je zamišljen kao trajno zajedničko dobro svih građana. Glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Sisak Alem ef. Crnkić upoznao je ministricu Turković s tijekom izgradnje.

Nakon obilaska Centra i razgledavanja prostorija te predstavljanja planiranih sadržaja Islamskog kulturnog centra Sisak, koji je na lijep i slikovit način prezentirao glavni sisački imam Alem ef. Crnkić, ministrica Turković je iskazala svoje oduševljenje idejnim i konceptualnim rješenjem bu-

duće džamije. Izgradnja Islamskog kulturnog centra u Sisku počela je 2016. godine a završetak radova očekuje se krajem naredne godine. Gradi se na četiri nivoa a kada bude gotov prostirat će se na 2641 kvadratnom metru. Osim džamije u njemu se priprema kongresna dvorana, omladinski klub, restoran s dječjom igraonicom, učionice, biblioteka s čitaonicom, stanovi za imame, sobe za goste, uredske prostorije. Oko Centra biće uređen i vrt na koji će gledati restoran s tradicionalnom bosanskom kuhinjom.

Ministrica je kazala da je izgradnja ovakvog objekta s originalnim arhitektonskim rješenjem i unikatnom kupolom u ovim krajevima koja posebno plijeni pažnju, izuzetno važna za Bošnjake grada Siska, ali i sve druge građane.

Glavni imam Alem ef. Crnkić izjavio je da je ovo prva posjeta jednog visokog dužnosnika iz BiH pritom iskazujući zahvalnost i želju za učvršćivanjem kvalitetnije veze posebno mladih generacija s BiH.

Dr. Bisera Turković bila je prva ambasadorica imenovana u historiji BiH, a bila je i ambasadorica BiH u Sjedinjenim Državama, Meksiku, Brazilu i Kataru. Zanimljiv je podatak iz biografije ministricice vanjskih poslova da je rođena u Sisku.

Postavljen Alem na kupoli Džamije IKC u Sisku

- Izgradnja džamije i IKC u Sisku dobiva svoje najljepše naličje kroz ostakljivanje kupole koja je 8. rujna/septembra, oplemenjena i ukrašena alemom koji simbolizira orijentir

i kompas u vremenu i prostoru za vjerodostojan identitet muslimana grada Siska i okolice - rekao je nakon postavljanja alema glavni imam Međžlisa Islamske zajednice Alem ef. Crnkić.

Uz tekbire prisutnih džematlija, od inoxa dizajnirani alem u izradi firme Tvornice tehnološke opreme d.o.o. iz Sarajeva koji su uvakufili alem za kupolu džamije u Sisku, postavljen je u centralnom dijelu kupole buduće džamije, nakon čega je zamjenik muftije Mešihata Islamske zajednice u RH Mevludi Arslani proučio dovu na arapskom jeziku. Glavni imam Alem ef. Crnkić proučio je dovu na bosanskom jeziku.

Gospodaru naš, učini da ova džamija bude najdraže mjesto u životima naših porodica, u životima svih muslimana ovog područja. Molimo te Gospodaru da podariš Svoju neizmjerenu Milost na današnji čin postavljanja alema na kupoli i učini Gospodaru da bude orijentir za sve generacije muslimana na ovim prostorima da ne zalutaju i da budu pokorni i predani Tebi u ovoj Tvojim kući.

Predsjednik Mešihata IZ-e u Hrvatskoj, muftija Aziz Hasanović je u izjavi za Media centar Islamske zajednice projekat džamije u Sisku nazvao generacijskim projektom, te da je sretan onaj koji može dati dio sebe u ovaj projekat koji je zalag za budućnost.

- Svjedočenjem postavljanja alema na prekrasnoj kupoli koji je simbol islama, zajednice muslimana i na ponos muslimanima Siska i cjelokupne Islamske zajednice u Hrvatskoj dodatno smo motivirali sve vjernike da podrže i pomognu završetak izgradnje džamije i Islamskog centra u Sisku kako

bismo za godinu dana mogli otvoriti ovaj prekrasan objekat na korist ovome gradu i muslimanima - rekao je Hasanović.

Na području Siska živi oko 2400 muslimana, dok ih je oko 4100 u tom dijelu Hrvatske.

SJEDNICA PREDSJEDNIŠTVA SABORA BOŠNJAČKIH ASOCIJACIJA HRVATSKE

Predsjedništva Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske održalo je u Zagrebu sjednicu 26. rujna 2020. godine, a bili su nazočni predsjednik Kadro Kulašin, članovi predsjedništva - Hamdija Malić, Ishak Hodžić, Hasib Muminović i Muhamed Muratagić te počasni predsjednik Mehmed Džekić i član Izvršnog odbora Jasminko Hasanbašić i administrativna tajnica Nura Mudrov.

Na prijedlog Hamdije Malića zaključeno je da se uputi zajedničko pismo predsjedniku Milanoviću, premijeru Plenkoviću, Saboru RH i institucijama u BiH za zajedničko okupljanje u Šturliću povodom 30 godina od početka agresije na RH i podsjećanja na pomoć i podršku koju su iskazali građani susjedne BiH. Bio bi to svojevrsni podsjetnik dobrosusjedskih odnosa građana dviju država što je trenutna politika zaboravila. Također, Malić je predložio da se uputi pismo predsjedniku RH Milanoviću, premijeru Plenkoviću i Saboru RH u kojem bi se izrazilo nezadovoljstvo Bošnjaka u RH, jer su povrijeđeni posjetom Miroslava Dodika Vladi i Predsjedniku RH i uručenim odlikovanjem koje je predsjednik Milanović dodijelio generalu HVO Jeliću. U pismu bi se pozvale na susret sve institucije iz BiH i RH u Karlovcu u studenom 2020. godine. Mehmed Džekić je ukazao da postoji veliki problem što institucije iz BiH ne daju podršku Bošnjacima u RH koji su u ovom trenutku razjedinjeni, posebice naglašavajući kako nemamo svog saborskog zastupnika. Stoga se predlaže da se uputi pismo protesta u Sarajevo.

Ishak Hodžić informirao je Predsjedništvo o susretu s ministricom vanjskih poslova BiH, Biserom Turković sa kojom je imao susret kao član Savjeta za nacionalne manjine. Hodžić se založio da se i predsjednik SABAH-a sastane i razgovara s ministricom Turković. Hodžić je podnio Izvješće o realizaciji programa i poslovanja rada SABAH-a, te istaknuo da su dobivena sredstva za 2019. godinu od Savjeta za nacionalne manjine RH iznosila 225.000,00 kuna. Sredstva su utrošena prema Programima za tu godinu, a to su: knjiga Mehmeda Džekića, Okrugli stol, tiskanje lista SABAH, Srebrenica i XII. Smotra folkloru u Zadru. Izvidom kontrole od strane Savjeta za nacionalne manjine RH utvrđeno je da nije bilo nikakvih nepravilnosti u poslovanju SABAH-a u 2019. godini. Osvrćući se na Program Savjeta za nacionalne manjine, Hodžić je naglasio da su tražena sredstva iznosila 932.798,00 kn, no SABAH-u je dodijeljeno 405.000,00 kuna, što je u odnosu na 2019. godinu više za 50 posto. U Programu za 2020. godinu zatražena su sredstva za zaposlenje (u radnom odnosu) administrativnog tajnika, te dodao da je u izradi program za 2020. godinu i polugodišnje financijsko izvješće, a učestvovala je i Nura Mudrov. Predsjednik Kadro podvukao je da je mandat tajnika SABAH-a istekao, te da s obzirom dosadašnje iskustvo i požrtvovnost i dalje dužnost tajnika obnaša Ishak Hodžić. Kulašin se zahvalio Hodžiću na svestranom angažiranju za što uspješnije djelovanje SABAH-a. Također, Kulašin je upoznao Predsjedništvo da s obzirom na povećana dodijeljena sredstva od strane Savjeta za nacionalne manjine RH i dugogodišnjim aktivnostima gospođe Nure Mudrov uključujući i njezino angažiranje u radu Organizacijskog odbora za Smotru folkloru i kulturnog stvaralaštva

Bošnjaka RH, zaposlena je kao administrativna tajnica i s njom je potpisan Ugovor o radu na određeno vrijeme, što je Predsjedništvo jednoglasno podržalo.

Mehmed Džekić postavio je pitanje glede realizacije XIII. smotre folkloru i kulturnog stvaralaštva Bošnjaka RH u Umagu. Govoreći o trenutnoj situaciji predsjednik Kulašin je podvukao da je XIII. smotra otkazana, ali da treba nastaviti komunikaciju sa svim članicama SABAH-a i da se okupljanje organizira na otvorenom prostoru kada se stvore potrebni uvjeti za to. Muratagić ističe da je realizacija nekih manifestacija ovisila i o lokalnim uvjetima mjesta održavanja, broju prisutnih, te da su i oni u Buzetu svoju manifestaciju koja je bila planirana u svibnju realizirana tek sada u rujnu. Predsjednik SABAH-a je predložio a Predsjedništvo je prihvatilo da se zbog novonastale situacija s COVID 19, XIII. Smotra u Umagu otkáže zbog nemogućnosti sudjelovanja brojnih učesnika kao i ishođenja sale od Grada Umaga. Glasovanjem prisutnih donesena je odluka o odgađanju XIII. smotre 2020. godine u Umagu.

Ishak Hodžić obavijestio je članove Predsjedništva da je Savjet za nacionalne manjine odobrio prenamjenu sredstava za programa u 2020. godinu te podnio Izvješće o realizaciji XII. smotre folkloru 2019. godine U Zadru koja je veoma uspješno realizirana. Hodžić je zatražio od prisutnih da pošalju životopise i kopije diploma s VSS i fakultetom na mail SABAH-a kako bi se pokrenuo proces zapošljavanja Bošnjaka u državna tijela i u lokalnim zajednicama.

Nura Mudrov obavijestila je prisutne članove o sastanku Inicijalnog odbora koji se održao 22. rujna 2020. godine u prostorijama VBNZ Grada Zagreb od kojih je poziv i upućen u vezi s popisom stanovništva 2021. godinu. Sastanku se odazvala u dogovoru s predsjednikom Kulašinom u ime SABAH-a koji će pokrenuti odgovarajuće aktivnosti vezane za popis stanovništva u 2021. godini.

Majke i žene Srebrenice neće izaći na protestnu šetnju u Tuzli

Prvi put poslije 24 godine majke i žene Srebrenice neće izaći na svoju tradicionalnu mirnu protestnu šetnju u Tuzli, javlja Anadolu Agency (AA).

Zbog pandemije koronavirusa one su zatvorene među četiri zida, a volonteri iz Tuzle, kao znak podrške majkama i ženama Srebrenice, organizovat će online podršku za sve žrtve genocida u nekadašnjoj zaštićenoj zoni Ujedinjenih nacija.

“Znamo dobro da su majke i žene Srebrenice svakog 11. u mjesecu izlazile na mirnu i dostojanstvenu protestnu šetnju u Tuzli. Kao neko ko saraduje s njima nekoliko posljednjih godina u ovo digitalno doba odlučio sam se da pokrenem akciju online podrške. Organizirat ćemo, takoreći, digitalne proteste. Pozvao sam sve prijatelje i građane da na papiru ispišu po ime jedne ubijene osobe, fotografišu se s tim papirima i objave na društvenim mrežama. Napraviti ćemo i videosnimak koji će biti objavljen kada one ne budu tu, dakle 11. aprila u subotu. Također, ako epidemiološka situacija bude dozvoljavala, ja ću u njihovo ime raširiti jastučiće na Trgu slobode u Tuzli s imenima i prezimenima njihovih ubijenih sinova, muževa, braće i drugih članova porodice”, kaže Nihad Suljić, jedan od tuzlanskih volontera koji je pokrenuo akciju online podrške majkama i ženama Srebrenice.

Predsjednica Udruženja “Žene Srebrenice” Hajra Čatić podržala je ideju tuzlanskih volontera koja im u ovim danima itekako puno znači.

“Ja sam, iskrena da budem, zatvorena u kući. Imam preko 65 godina i u prodavnicu mogu otići samo utorkom i petkom od 7 sati do 10 sati ujutro. Nije problem odlazak u prodavnicu, već što sam sama u Srebrenici. Nikog nema ni u jednoj kući”, kaže Čatić.

U genocidu u Srebrenici ubijen je njen sin Nihad Nino Čatić, novinar koji je poslao posljednji izvještaj iz UN-ove zaštićene zone.

“Nihad Suljić me je kontaktirao i informisao o akciji. Dobila sam fotografiju Staše Zajević koja drži papir s imenom mog sina. I ‘Žene u crnom’ iz Beograda su s nama. Hvala svima koji su pokrenuli ovakvu akciju i onima koje će podržati. Mi prvi put poslije 24 godine nećemo izaći na mirne proteste. Prvi protesti su bili 1996. godine u Sarajevu, a onda smo mi u Tuzli nastavili svakog 11., izuzev 11. jula, da mirnom šetnjom tražimo hapšenje zločinaca, eskhumacije i identifikacije žrtava. Svog Ninu nisam pronašla, ali tražit ću ga sve dok dišem”, kaže Čatić.

DANI BOŠNJAČKE KULTURE U 13. IZDANJU: Ni koronavirus nije ih spriječio da nastave rujanski kontinuitet

Otvorili srce i dušu i predstavili sumještanima sebe i dio kulturnog identiteta

Tradicionalnom rujanskom manifestacijom želimo dati svoj doprinos očuvanju i promociji kulture Bošnjaka, ali i uvezivanju i integraciji s kulturnim identitetom sredine u kojoj živimo i djelujemo, poručio je predsjednik Bošnjačke nacionalne zajednice Buzeta Muhamed Muratagić.

Folklorna skupina "Buzetski biseri", mlada buzetska harmonikašica Vanessa Jakac i gostujući tamburaški orkestar "Prijatelji" iz Siska sa solistom Mehmedom Goraždom, svojim su nastupom dali pečat ovogodišnjim Danima bošnjačke kulture. U svom trinaestom izdanju, u smanjenom obimu nego inače zbog epidemiološkog mjera, Dani bošnjačke kulture pod nazivom "Večer sevdaha i tradicionalne pjesme iz Posavine" održani su ispred stoljetnog Narodnog doma u organizaciji buzetske Bošnjačke nacionalne zajednice i pod pokroviteljstvom Grada Buzeta i državnog Savjeta za nacionalne manjine, u sklopu obilježavanja gradskog praznika i rujanske Subotine.

- Tradicionalnom rujanskom manifestacijom želimo dati svoj doprinos očuvanju i promociji kulture Bošnjaka, ali i uvezivanju i integraciji s kulturnim identitetom sredine u kojoj živimo i djelujemo, poručio je predsjednik Bošnjačke nacionalne zajednice Buzeta Muhamed Muratagić, i podsjetio kako su prije 13 godina počeli s projektom predstavljanja kulture, običaja i tradicije Bošnjaka u Buzetu pod sloganom - "otvorimo srce i dušu, predstavimo sebe i dio naše kulture našim sugrađanima da nas bolje upoznaju".

- Nismo tada ni razmišljali da će Dani bošnjačke kulture postati dio programskog obilježavanja Dana Grada Buzeta - rujanske Subotine i dio turističke ponude, te nam se time ukazala velika čast, ali i obveza da predstavimo jedan dio bogatog kulturnog identiteta i stvaralaštva Bošnjaka Buzeta, Istre, Bosne i Hercegovine pa i šire. Drago mi je da su Dani bošnjačke kulture svojim programskim sadržajima prerasli lokalne okvire i postali manifestacija regionalnog karaktera, poručio je Muratagić.

Programe Bošnjačke nacionalne zajednice prepoznali su Grad Buzet, Istarska županija, Savjet za nacionalne manjine koji su i pokrovitelji tih programa, što govori, napomenuo je Muratagić, da su se Bošnjaci Buzeta i šire kvalitetno integrirali i afirmirali u Buzetu i Istarskoj županiji i s ponosom na nastupima pronose ime svoga grada i Istarske županije.

Danima bošnjačke kulture bila je među ostalim nazočna i delegacija zavičajne udruge Bošnjaka grada Siska i Sisačko-moslavačke županije predvođena Dajlinom Goražda. Nazočnima se obratio počasni predsjednik sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske Mehmed Džekić, a dobrodošlicu im je zaželio buzetski gradonačelnik Siniša Žulić.

"Buzetski biseri" i Vanessa Jakac, finalistica šeste sezone Supertalenta, službeno su otvorili rujansku manifestaciju s pjesmama "Crven fesić", "Ah moj Aljo" i "O Istri smo pričali". Folklorna sekcija "Buzetski biseri" osnovana je kao sekcija unutar Bošnjačke nacionalne zajednice Buzet i djeluje od 2008. godine. Okuplja 50 članova i 35 plesača i pjevača te vodi brigu o mladim naraštajima na koje prenosi običaje i tradiciju bošnjačkog naroda i promiče kulturni identitet bošnjačke nacionalne manjine, folklorom, pjesmom i recitacijom pod vodstvom umjetničke voditeljice Tatjane Muratagić. Na ovogodišnjem izdanju rujanske manifestacije zbog poštivanja epidemioloških mjera nisu se mogli predstaviti svojim efektinim koreografijama, ali su se zato predstavili svojim glasom i bošnjačkom nošnjom. Gostujući tamburaški orkestar "Prijatelji" i njihov solist Mehmed Goražda iz prijateljskog grada Siska izveli su sevdalinke i tradicionalne pjesme iz Posavine.

Gordana Čalić Šverko

Muallima Amila Škorić, dobitnica Mešihatovog priznanja „Hifzi ef. Alagić“ za „Muallimu godine u 2019./1441.“

Vjeronaučiteljica u sisačkim osnovnim školama i muallima u MIZ Sisak, Amila Škorić dobitnica je ovogodišnjeg Mešihatovog priznanja "Hifzi ef. Alagić" za "Muallimu godine u 2019./1441.h.g.". Obzirom da je m. Amila Škorić zaposlenica Ministarstva znanosti i obrazovanja kroz angažman vjeronaučiteljice islamskog vjeronauka, ali i djelatnica sisačkog Medžlisa kroz angažman muallime u mekterskoj nastavi ovo je ujedno i priznanje sisačkim osnovnim školama kao i Medžlisu Islamske zajednice Sisak.

Priznanje i nagradu muallima Škorić primila je u sklopu programa održavanja stručnog skupa Islamski vjeronauk u kontekstu nove paradigme odgoja i obrazovanja koji je održan u Islamskom centru Zagreb, u subotu 5. rujna/septembra 2020. godine.

Na početku otvaranja stručnog skupa, muftija dr. Aziz Hasanović pročitao je obrazloženje za dodjelu priznanja i nagrade muallimi Amili Škorić koje je usvojio Mešihat Islamske zajednice u Hrvatskoj na svojoj posljednjoj sjednici, a u njemu se navode kvalitete dobitnice priznanja kroz pristup u radu s djecom, posebno najmlađom skupinom u mektebu koja bilježi iz godine u godinu sve veći porast, odgovaran, predan i savjestan rad kao vjeronaučiteljice u sisačkim osnovnim školama te korektan, pun poštovanja i uvažavanja odnos sa pretpostavljenima kako u školama tako i u MIZ Sisak gdje nije zabilježena ni jedna primjedba na njezin rad.

U obrazloženju za dodjelu priznanja i nagrade, muftija Hasanović je, između ostalog naveo i odlike i osobine muallime Škorić poput smirenog karaktera, blagosti, umjerene duhovitosti, ali i kreativnosti, u čemu se prepoznaje istinski lik jednog vjeronaučitelja koji im omiljava i čini islamski vjeronauk jednim od najdražih predmeta u školskoj nastavi.

U lijepom ahlaklu koji baštini od majke rahm. Fatime, ali i oca Fuada ef. Karage, posebno je krasi poštovanje i kultura ophođenja sa svima u kolektivu, a svaki zadatak koji joj bude dodijeljen izvrši bez prigovora i negodovanja, ističe se, između ostalog u obrazloženju na dodjeli priznanja.

Nakon primitka priznanja od strane muftije dr. Hasanovića, Amila Škorić se u emotivnom kratkom obraćanju zahvalila na prepoznavanju njezinog truda i rada i dodjeli priznanja koje dolazi u jubilarnoj 20. godini njezinog vjeronaučiteljskog rada. Također, posebice se je osvrnula na značaj timskog rada, zajedništvo i ambijent na koji je posebno ponosna i sretna u MIZ Sisak. Istakla je kako ovo priznanje ne bi postigla bez kvalitetnog timskog rada u kolektivu MIZ Sisak te se zahvalila glavnom imamu MIZ Sisak na podršci koju ima u radu. Za te riječi poruke dobila je veliki zasluženi pljesak svih nazočnih učesnika stručnog skupa.

Muallima Amila Škorić, rođ. Karaga, kćerka h. Fuada ef. Karage i rahm. h. Fatime, rođena je 1981. godine u Velikoj Kladuši. Po rođenju dolazi u Sisak gdje njezin otac Fuad ef. Karaga započinje imamsku službu. Nakon završetka osnovne škole u Sisku, upisuje zagrebačku medresu dr. Ahmeda Smajlovića 1996. godine kao druga učenica iz Siska i po završetku Medrese 2000. godine zapošljava se na mjestu vjeronaučiteljice u osnovnim školama u Sisku gdje predaje Islamski vjeronauk što izvršava i danas. Diplomirala je na Islamskom pedagoškom fakulteta u Bihaću sa zvanjem bakalaurat/bachelor islamske vjeronauke.

Udana je i majka troje djece, Haruna, Emina i Najle.

Čestitamo vjeronaučiteljici i muallimi Amili Škorić na ostvarenom priznanju sa željom da i dalje ostvaruje kvalitetne rezultate u svome radu.

Dr. Edo Jaganjac Prag: Njegov osmijeh vas čuva

Ambasadorica BiH u Češkoj Martina Mlinarević-Sopta, književnica i novinarka, objavila je na svom Facebook profilu sjajan status o doktoru, hirurgu, čovjeku, Edibu Edi Jaganjcu, njegovim djelima i duši.

Dr. Edib Edo Jaganjac rođen je 1957. godine u Sarajevu. Tokom opsade Sarajeva radio je kao hirurg u herojskoj Vojnoj bolnici. Jedan je od osnivača Udruženja građana Lastavica iz Praga, gdje danas živi i radi kao jedan od najcjenjenijih kirurga u praškoj Univerzitetskoj bolnici Motol.

Ambasadorica Mlinarević odlučila je ispričati priču o heroju, doktoru Edibu Jaganjcu. Ime ovog Sarajlije, kaže Martina ne smijemo zaboraviti, a evo i zbog čega:

- Jedna od najpotresnijih, najljepših i najherojskijih fotografija koju sam vidjela. Na njoj prelijepa gospođa Fikreta i doktor Edo Jaganjac. Otkad sam u Pragu, imam misao da zapišem ponešto o pojedinim ljudima ovdje, da se nađe, da ostane, da svjedoči. Za njega je dovoljno izgovoriti njegovo časno ime i prezime. Kad dolaziš u Prag, sve što znaš jeste da postoje Edo i Veso. Svi to znaju. Jedan Edo i jedan Veso. Nerazdvojni kao češki „A je to“, samo bez rušenja na kraju. Oni samo grade i stvaraju. Mostove, radosti, ljude. Istinski ambasadori naše zemlje. Drugovao je s njima i predsjednik Havel. O Vesi, velikome, drugom prilikom. Koliko su obojica dobra uradila, malo su sve riječi ovoga svijeta.

Dr. Edib Edo Jaganjac rođen je u Sarajevu 1957. Bik, dakako, rođen na moj datum. Tijekom opsade Sarajeva radio je kao hirurg u herojskoj Vojnoj bolnici. Jedan od osnivača Udruženja građana Lastavica iz Praga, gdje danas živi i radi kao jedan od najcjenjenijih kirurga u praškoj Univerzitetskoj bolnici Motol. O svojim iskustvima rada u Vojnoj bolnici tijekom sarajevske opsade i jednom nevjerovatnom slučaju petogodišnje djevojčice Irme Hadžimuratović, koja je ranjena u granatiranju Alipašinog polja u ljeto 1993. godine, kada joj je poginula majka napisao je potresnu knjigu „Sarajevska princeza“. Knjiga je 2015. bila najprodavanija knjiga u Češkoj Republici.

Martina Mlinarević-Sopta

Gospođa Fikreta i dr. Edo Jaganjac

Na zidu njegove liječničke sobe, fotografija dr. Abdulaha Nakaša, reći će Edo, za njih je bio samo Nale, „najbolji hirurg i najbolji čovjek na svijetu“. Razmišljam kako li je bilo ljudima koji su imali privilegiju da ih za života znaju obojicu. Kad je meni ovakav smiraj sama spoznaja da negdje u Pragu živi doktor Edo. Bio je na mojoj prvoj onkološkoj kontroli sa mnom i Goranom. Njegov osmijeh vas čuva od ponora straha. Nema trenutka kad on nije nasmijan, a znaš kako se smije...kako se rijetko tko danas smije, srcem i cijelim licem. Zapravo cijelim bićem. Njegovo strpljenje za mene je čuderno, njegova želja da mi pomogne u prilagodbi, ili kad ga tek na početku pandemije pitam gomile glupih pitanja tipa - kad je čovjek na respiratoru i umire, osjeti li bol ili nije svjestan?

Nije bilo situacije koju smo u Ambasadi trebali kroz izazovne mjeseci s korona virusom, a da je nije riješio za par sekundi od poziva. Bezbroj je kulturnih manifestacija koje su uradili s Lastavicom kroz sve ove godine, a prednjače ona humana, pa je tako zadnjih deset godina postala tradicija da ugoste jedno SOS dječje selo s područja cijele bivše Jugoslavije preko ljeta, gdje djeca dožive nezaboravnu prašku avanturu sa svojim sjajnim domaćinima. Naši ljudi ovdje ne pitaju za ime, nacionalnost i porijeklo. Našim ljudima ovdje svaka nacionalna podjela je uvreda zdravom razumu.

Ponosna sam što je baš mene, iz nekog razloga, zapalo da dođem u Češku i upoznam ih. Nemojte nikada zaboraviti ime doktora Ede Jaganjca, jednog od heroja naših života.

Međunarodni dan nestalih osoba

Međunarodni dan nestalih obilježava se diljem svijeta 30. kolovoza te je to prigoda da se s posebnim pijetom prisjeti svih nestalih osoba i iskaže podrška obiteljima koje nisu ostvarile svoje temeljno humanitarno pravo – doznale istinu o sudbinu svojih članova obitelji. Uz predsjednika Vlade RH Andreja Plenkovića te ostalih visokih uzvanika, prisutnima se na obilježavanju u kongresnoj dvorani Gastro Globus obratio i gradonačelnik Milan Bandić.

"Danas se prisjećamo teškog puta stvaranja Lijepe naše, obrane suvereniteta i ostvarenja samostalnosti kada je ova zemlja doživjela nezamislivu agresiju, a jedna od najbolnijih posljedica je neizvjesnost mnogih obitelji o sudbinama najbližih kojima se u ratnim okolnostima izgubio svaki trag.

Ostala je bitka koja i dalje traje", napomenuo je gradonačelnik dodavši kako je Grad Zagreb sve ove godine sudjelovao u tim procesima kroz postupke identifikacije i ekshumacije posmrtnih ostataka, u suradnji sa nadležnim Ministarstvom. "Iznimno smo ponosni što dugi niz godina podupiremo programe i aktivnosti Saveza udruga obitelji zatočenih i nestalih hrvatskih branitelja, Udruge „Vukovarske majke“ i Udruge „Hrvatski Feniks“. Upravo nas zajedništvo, međuresorna suradnja, sustavni i cjelovit pristup može dovesti do cilja – istine o sudbini nestalih osoba."

Međunarodni dan nestalih osoba obilježava se 30. kolovoza. Tog dana prisjećamo se osoba koje se smatraju nestalima bez obzira da li su nestale u vihoru ratnih zbivanja, ili su bile žrtve počinjenih zločina protiv čovječnosti, a čije su sudbine i mjesta ukopa nepoznati. Nestala osoba je svaka osoba koja se udaljila iz svog mjesta prebivališta ili boravišta protivno svojoj volji ili u skladu sa svojom voljom, ako to s obzirom na njene uobičajene životne navike nije uobičajeno.

Ovaj dan je prilika da se barem jednom godišnje podsjeti javnost kako je svaka informacija o nestaloj osobi zlata vrijedna. Obitelji nestalih imaju pravo saznati istinu o sudbini svojih najmilijih, a svako društvo ima pravnu i moralnu obvezu pomoći im u njihovom traganju. Ministarstvo unutar-

njih poslova je krajem 2011. godine na internetskim stranicama nestali.hr objavila prve profile osoba za kojima se traga, a čiji je nestanak prijavljen hrvatskoj policiji.

Svi podaci koji su objavljeni u Nacionalnoj evidenciji nestalih osoba javno su dostupni, a uz svaki profil nestale osobe integriran je i PDF letak pripremljen za ispis kako bi ga građani mogli zalijepiti na oglasne prostore u svojim mjestima.

Iz MUP-a pozivaju građane da se uključe u traganje za nestalim osobama.

Svi podaci mogu se dojaviti na broj 192, u najbližoj policijskoj postaji, na e-mail nestali@mup.hr ili putem društvenih mreža Facebook i Twitter. Podaci se mogu dostaviti i preko on-line obrasca „Imate informaciju o nestalom? Ispunite obrazac!“, koji je priložen uz svaki profil nestale osobe.

Hrvatski Crveni križ sa svojim 131 društvom koja djeluju na području cijele Republike Hrvatske, provodi aktivnosti službe traženja i obnavljanja obiteljskih veza, kao dio mreže Pokreta Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, te svakodnevno radi na rješavanju mnogih otvorenih zahtjeva za traženje. Zahtjeve za traženje Crvenom križu podnose članovi obitelji nestalih osoba za koje ne znaju gdje se nalaze. U Hrvatskom Crvenom križu otvoreno je više od 3200 zahtjeva za traženje nestalih osoba.

Služba traženja Hrvatskog Crvenog križa aktivno radi i na traženjima osoba razdvojenih uslijed migracija. Podsjetimo, tijekom trajanja krize u Hrvatskoj, HCK je uspješno spojio gotovo 2000 obitelji čiji su se članovi razdvojili tijekom mukotrpnog puta bježeći od ratnih stradanja. I danas, Služba tražnja Hrvatskog Crvenog križa aktivno sudjeluje u rješavanju sudbina razdvojenih izbjeglica i migranata, u suradnji s drugima nacionalnim društvima Crvenog križa i Crvenog polumjeseca i Međunarodnim odborom Crvenog križa.

MEĐUNARODNI DAN NESTALIH OSOBA 30.kolovoz 2019. VINKOVCI

09:30 sati - polaganje vijenaca, molitva - Gradsko groblje Vinkovci, spomen križ, Ulica A. Kačića Miošića 27
- polaganje vijenaca kod spomen obilježja nestalima u Domovinskom ratu - Grad Vukovar i „Vukovarske majke“
11:00 sati - prigodna Sveta misa za sve poginule, ubijene, nestale hrvatske branitelje i civilne žrtve Domovinskog rata
- župna crkva Sv. Euzebija i Poliona, Trg bana Josipa Šokčevića 5
12:30 sati - prigodni program - Gradsko kazalište Joza Ivakić, Ulica Hrvatskih žrtava 2
10:00 - 20:00 sati - Prezentacija aktivnosti u traženju nestalih osoba Ministarstva hrvatskih branitelja, Pješačka zona

**Gdje su naši najmiliji?
Pomozite nam da ih pronađemo!**

Zagrebački OKM-a jedan je od aktivnijih omladinskih klubova na razini Islamske zajednice u Hrvatskoj

OKM Zagreb sastajalište je mladih generacija muslimana koji su rođeni, odrastaju, školuju se i studiraju u Hrvatskoj te se često Božjom odredbom u sklopu druženja kroz OKM razvijaju prijateljstva koja rezultiraju brakom.

Upravo je to glavna težnja, cilj i želja onih koji se trude razumijevati današnje generacije mladih, njihove izazove, poteškoće u društvenoj sredini odrastanja, a posljednjih godina najveći uspjeh je našu omladinu povezivati i uvezivati oko islamskih vrijednosti kako bi zadržali ispravan smjer u svom odrastanju.

To su naše buduće džematlije, budući nosioci mnogih aktivnosti i procesa unutar Islamske zajednice u Hrvatskoj i zato je važno posvećivati im dovoljno pažnje, vremena i energije.

Usprkos koroni, život mora teći dalje. Omladina je kategorija koja ne smije čekati i kojoj se mora posebno posvetiti kada su u pitanju vjersko-prosvjetne aktivnosti.

Rukovođeni s tim, i poštujući propisane epidemiološke mjere posebno oko fizičke distance, u ponedjeljak, 28. rujna/ septembra 2020. u sklopu redovne omladinske tribine ponedjeljkom koju vodi Mirza ef. Mešić, održano je predavanje „Bogobojznost-kruna islama“ gosta-predavača Alem ef. Crnkića, glavnog imama MIZ Sisak s kojim je u društvu došlo i nekoliko omladinaca iz Siska, srednjoškolske dobi kako bi se uvodili u aktivnosti mladih i uvidjeli kako se omladina

okuplja u drugim, većim Medžlisima.

U svom predavanju, Alem ef. je predstavio bogobojznost (takvaluk) kroz prizmu Kur'ana i sunneta i izreka ashaba posebno ga povezujući sa mladićem i djevojkom koji ne mogu imati bolji ukras ili svojstvo od bogobojznosti koja je najbolji štiti i čuvar u svakoj situaciji te je navodio kur'anske privilegije i počasti onih koji su okrunjeni bogobojaznošću.

Na kraju predavanja Alem ef. je govorio zagrebačkoj omladini o njihovoj blagodati prostorija OKM-a i zagrebačke džamije u odnosu na one koji nemaju takve prostorne i tehničke uvjete, dok je voditelj omladinske tribine ponedjeljom Mirza ef. Mešić zahvalivši se na održanom predavanju i dolasku omladine iz Siska poručio da budu svjesni islamskog identiteta posebno kroz kontekst veze sa Allahom dž.š. koja mora biti najčvršća i trajna veza u njihovim životima jer će samo tako uspjeti ostvariti svoj životni uspjeh.

I nakon predavanja druženej mladih u prostorijama OKM-a se nastavilo kao i svakog puta, a ovog puta uz goste omladince iz Siska.

Nadamo se i vjerujemo da će i u ovakvim okolnostima pojačanog opreza i pridržavanja propisanih mjera, naša omladina imati i razvijati svoje aktivnosti.

H. FEHIM VUKOTIĆ – DOBITNIK PRIZNANJA MUTEVELIJA GODINE „H. SALIM ŠABIĆ“

U petak 25. rujna/septembra 2020. godine, prije džume namaza, u mesdžidu u Dubrovniku upriličena je svečanost uručivanja posebnog priznanja „Mutevelija godine h. Salim Šabić“ predsjedniku IOM-a Dubrovnik h. Fehimu Vukotiću.

Priznanje mu je uručio predsjednik Mešihata muftija akademik Aziz ef. Hasanović. Nakon najave glavnog imama Salikan ef. Herića muftija se obratio prisutnim i istakao značaj ovog priznanja koje je utemeljio Mešihat a nazvao ga po h. Salimu Šabiću koji je sebe utkao u našu zajednicu. U obrazloženju zašto je baš ovo priznanje dodijeljeno h. Fehimu Vukotiću muftija je istakao njegov kontinuirani dugogodišnji odgovorni i predani rad u Zajednici.

-Naša zajednica nastala je na volonterizmu i entuzijazmu ljudi koji vole islam, vole svoju zajednicu i žele emanet vjere prenijeti na buduće generacije. Takav je naš h. Fehim. On je, kako sam kaže, vojnik zajednice“. Imajući na umu navedeno Mešihat Islamske zajednice na svom 5. zasjedanju od 6. lipnja/juna 2020. godine jednoglasno je donio odluku da se h. Fehimu Vukotiću dodijeli ovo prestižno priznanje.

H. Fehim Vukotić rođen je 28. prosinca/decembra 1953. godine u Dubrovniku. Završio je ekonomsku školu i pohađao studij ekonomije u Dubrovniku. Posljednjih 35 godina bavi se slikarstvom u svom poznatom Art studiju Vukotić u Dubrovniku. Aktivan je u Islamskoj zajednici godinama, bio je predsjednik u više navrata i to od 2003. – 2010. te od 2014. do danas. Bio je i član Mešihata Islamske zajednice od 2005. – 2012. godine.

U ime Mešihata čestitke i priznanja Dđematu dubrovačkom prenio je muftija koji je ukazao na značaj džemata i njegovu snagu.

Održana sjednica IOM-a Dubrovnik

Predsjednik Mešihata muftija dr. Aziz ef. Hasanović u pratnji tajnika mr.sc. Nermina Botonjića i rukovoditelja Centra za certificiranje halal kvalitete dr. sc. Aldina Dugonjića u petak 25. rujna/septembra 2020. godine posjetio je Medžlis Islamske zajednice Dubrovnik. Održana je proširena sjednica IOM-a Dubrovnik na kojoj je pored članova IOM-a prisustvovao i sabornik s tog područja g. Emir Spahić. Razgovaralo se o aktivnostima na području Medžlisa i planovima koji slijede u narednom periodu. Muftija se zahvalio na hizmetu koje čine posebno disciplinirani koji pokazuju tijekom pandemije. Čestitao je i Medžlisu na posebnom priznanju koje je dodijeljeno predsjedniku IOM-a h. Fehimu Vukotiću. Muftija se osvrnuo i na aktivnosti koje se provode na razini cijele naše zajednice.

Muftija akademik Aziz ef. Hasanović održao hutbu i predvodio džumu namaz u Dubrovniku

Tijekom boravka u Dubrovniku u petak 25. rujna/septembra 2020. godine predsjednik Mešihata muftija akademik

Aziz ef. Hasanović putem hutbe obratio se svim vjernicima koji su došli na džumu namaz. Pozvao je vjernike da grade svoju zajednicu i da joj pridonose skladno svojim mogućnostima.

-Imaju dva pravca, živjeti da umreš i umrijeti da živiš. Vjernik se opredjeljuje za drugi pravac na način da Dunjaluk podredi Ahiretu jer nas poslanik islama uči da je Dunjaluk njiva Ahireta.“

Nakon džume namaza uslijedilo je druženje sa džematlijama koji su imali mogućnost da pitaju i iznose svoja stajališta o životu i radu zajednice ali i druga pitanja koja su smatrali primjerenim za takvo druženje. Muftija im se zahvalio na otvorenosti i spremnosti da gradimo našu zajednicu i da joj čuvamo dignitet i popravljamo imidž i društvu.

„831 godina Povelje bana Kulina“.

Povelja Kulina bana svjedočanstvo o postojanosti BiH

Krajem kolovoza/augusta, točnije 29. augusta 1189. godine, napisana je Povelja Kulina bana. Prema historijskim izvorima to je najstariji zasjeđeni štokavski dokument. To je dvojezični dokument i napisan je na latinskom jeziku latinicom, a poslije je preveden na bosanski jezik, pismom bosančicom. U hiljadugodišnjoj historiji Bosne i Hercegovine vrlo je važno istaknuti kada je nastao prvi diplomatski dokument srednjovjekovne bosanske države. To je jedan od najznačajnijih dokumenata na ovom južnoslavenskom prostoru. Znamo da se jedan primjerak Povelje nalazi i u Sankt Peterburgu i kada je zatraženo da se ustupi BiH, Ruska Federacija je konstatala da je to dio i njihove historije.

Prijevod Povelje na standardni bosanski jezik

U ime oca i sina i svetog duha. Ja, ban bosanski Kulin, obećavam Tebi kneže Krvašu i svim građanima Dubrovčanima pravim Vam prijateljem biti od sada i do vijeka. I pravicu držati sa Vama i pravo povjerenje, dokle budem živ.

Svi Dubrovčani koji hode kuda ja vladam, trgujući, gdje god se žele kretati, gdje god koji hoće, s pravim povjerenjem i pravim srcem, bez ikakve zlobe, a šta mi ko da svojom voljom kao poklon. Neće im biti od mojih časnika sile, i dokle u mene budu, davat ću im pomoć kao i sebi, koliko se može, bez ikakve zle primisli.

Neka mi Bog pomogne i svo Sveto Evandjelje

Ja Radoje banov pisar pisah ovu knjigu banove povelje od rođenja Kristova tisuću i sto i osamdeset i devet ljeta, mjeseca augusta i dvadeset i deveti dan, (na dan) odrubljenja glave Ivana Krstitelja.

Povelja danas

Povelja Kulina bana očuvana je u 3 primjerka u Dubrovniku. Dva primjerka se tamo nalaze i danas, a treći primjerak, ukraden u 19. stoljeću, danas se nalazi u posjedu Ruske akademije nauka i umjetnosti u Sankt Peterburgu u Rusiji. Mnogi smatraju da je to original među poznatim primjercima. BiH je uputila zahtjev za njeno vraćanje, ali ga je Rusija odbila jer smatra da Povelja Kulina bana, kao drugi dokument Slavena po starosti, jednako pripada i njihovoj historiji.

Povelja Kulina bana predstavlja jedan od najznačajnijih pisanih spomenika u historiji Bosne i Hercegovine i vrijedan spomenik iz historije slavenske pismenosti uopće. Njena vrijednost istaknuta je u višestranim mogućnostima koje pruža za izučavanje prošlosti, naročito srednjovjekovne bosanske države i društva krajem 12. vijeka.

Proučavanje Povelje iznudilo je i enigmatično pitanje originalnosti sačuvanih primjeraka. Povelja je sačuvana u tri primjerka. Danas se dva nalaze u Dubrovačkom arhivu, a jedan u Sankt Peterburgu (Petrograd, Lenjingrad, Rusija).

Pokušaj da se odredi odnos među tri očuvana primjerka Povelje bana Kulina doveo je u struci do formulacija origi-

nal, stariji i mlađi prepis. Proučavanja povelje rezultirala su stanovištem da je samo jedan od tri primjeraka original, a da su druga dva prepisi, pri čemu je jedan stariji a jedan mlađi prepis Kulinove povelje. Polazna postavka je da je petrogradski primjerak original, a da su u dva primjerka u Dubrovniku stariji i mlađi prepisi. Primjerci povelje se tako i danas zovu, iako struka nikada do kraja nije bila saglasna po pitanju koji je primjerak original a koji su primjerci prepisi. Najnovija istraživanja pokazuju da ova dilema nije do kraja zatvorena ni u svom početku. Naime pitanje je da li se u polazištu može ići sa definicijom da je svojevremeno napravljen samo jedan primjerak povelje, a da su u kasnijim vremenima načinjeni prepisi.

Na problemu koji je od tri očuvana primjerka original značajne doprinose dali su u svojim postavkama Gregor Čremošnik i Josip Vrana. Gregor Čremošnik je utvrdio da je original povelje Kulina bana danas nalazi u Dubrovniku, da je to ustvari ranije pogrešno definirani stariji prepis (koji ima devet redova latinskog teksta). Najstarije mišljenje, a u posljednje vrijeme i u bosanskohercegovačkoj javnosti općeprihvaćeno mišljenje da je petrogradski primjerak original zastupao je najznačajnije Josip Vrana, ali postavke Gregora Čremošnika time nisu bile obezvređene niti je dilema Vraninim postavkama uopće riješena.

Ne poznavajući u potpunosti razvoj ove dileme, definiciju originala i prepisa, te fotografija (faksimila) povelje i viđenje različitih postavki nije rijetko da se danas u javnosti kaže da je original povelje petrogradski primjerak, a da se kao prilog ponudi fotografija (faksimil) starijeg, ili čak mlađeg prepisa Kulinove povelje za kojeg je bilo najmanje opredjeljenja u dilemi da bi mogao biti original.

Postavka Milka Brkovića prošla je nezapaženo u BiH

Brković zapravo vraća čitavo pitanje proučavanja odnosa među očuvanim primjercima povelje Kulina bana na početak. Svojom analizom Brković upotpunjuje Čremošnikovo mišljenje, ali napominje da nije ni važno koji je od tri primjerka original, jer su sva tri primjerka nastala u približno isto vrijeme, pa su time svi originalni. Nerijetko se za povelju Kulina bana kaže da je pisana bosančicom i bosanskim jezikom, a da time sve informacije o vanjskom sadržaju povelje budu uskraćene pred javnošću. Povelja Kulina bana pisana je dvojezično. Pored bosančice i bosanskog jezika tu je i latinita i latinski jezik.

Muftija dr. Aziz ef. Hasanović posjetio Medžlis Islamske zajednice

Muftija dr. Aziz ef. Hasanović u pratnji tajnika Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj mag. Nermina ef. Botonjića 16. i 17. rujna/septembra 2020. godine posjetio je Medžlis Islamske zajednice Pula. Prilikom boravka u Puli muftija Hasanović sastao se s članovima Izvršnog odbora Medžlisa Islamske zajednice Pula (MIZ), a upriličen je radni ručak s muallimskim vijećem MIZ Pula. Prilikom posjete muftija je posebice upoznat s odvijanjem vjerskog života u MIZ Pula u otegotnim okolnostima uzrokovanim pojavom virusa COVID-19. Muallimsko vijeće MIZ Pula te Izvršni Odbor MIZ Pula predstavili su svoje planove o daljnjem poboljšanju rada te omogućavanju svih vjerskih aktivnosti na području MIZ Pula. Također muftija je upoznat s nedostatkom prostora u MIZ Pula te daljnjim planovima glede rješavanju ovog problema. Nedostatak molitvenog prostora došao je još više do izražaja u sadašnjem vremenu kada je potrebna fizička distanca prilikom obavljanja vjerskih aktivnosti.

Na kraju boravka u Puli muftija dr. Aziz ef. Hasanović izrazio je svoje zadovoljstvo sadašnjom organizacijom i stanjem vjerskog života muslimana na području MIZ Pula te snažno podržao planove Izvršnog odbora MIZ Pula za povećanja molitvenog prostora (džamije) u MIZ Pula. Muftija se u svom obraćanju zahvalio svim članovima MIZ Pula što pomažu i unapređuju Islamsku zajednicu u Hrvatskoj.

Glavni imam regije Stuttgart mr. Enver ef. Pašalić održao hutbu u MIZ Pula

U petak, 21. kolovoza/avgusta 2020., gost na džuma namazu bio je glavni imam regije Stuttgart islamske zajednice u Njemačkoj, magistar Enver ef. Pašalić. Prije hutbe, kratko se obratio i predstavio svoju knjigu FENOMEN ISKUŠENJA ULUL-AZMA I NJIHOVE IMPLIKACIJE KROZ VRIJEME I PROSTOR, koja je inače magistarski rad. Knjiga govori o iskustvima kroz koja svakodnevno prolaze vjernici, a u ovom slučaju to su bili odabrani poslanici, koji su mijenjali tokove ljudske historije. Knjiga je prevedena na njemački i albanski jezik.

U svojoj hutbi, koja je prilagođena epidemiološkim mjerama ef. Pašalić je naglasio neke temeljne vrednote za muslimane u svakidašnjem životu, a posebno je podvukao važnost ujedinjenosti muslimana, kao što Allah dž. š. i naređuje u Kur'anu:

“Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjajte!”

Mr. Enver ef. Pašalić je poznat po svom neizmjernom zalaganju za domovinu BiH u ratno vrijeme, kao i u prijeratnom razdoblju kada su zatvarani Mladi muslimani, što spominje i u svojoj knjizi.

Muftija Hasanović na radnom ručku u Puli

Muftija Hasanović s članovima Izvršnog odbora MIZ Pula

Imam ef. Enver Pašalić

Glavni imam regije Stuttgart mr. Enver ef. Pašalić

Intervju reisa Kavazovića listu „Preporod“

Povodom 50 godina od izlaska prvog broja "Preporoda", u ovim zvaničnim novinama Islamske zajednice u BiH objavljen je intervju s reisu-l-ulemom IZBiH Huseinom ef Kavazovićem. Neke od tema razgovora bile su izazovi pandemije i značenje vjerničke solidarnosti, medresa u Banjoj Luci, velika šteta na vakufskoj imovini u Banjoj Luci.

Preporod: *U predramazanskom izdanju Preporoda razgovarali smo o izazovima koje je pred nas donijela pandemija koronavirusa - i još su aktuelni. Učestalo se govori o tome kako je ovo epohalno novo iskustvo za sve i na svim nivoima. Šta biste danas mogli kazati o tome kako se Islamska zajednica i muslimani odnose prema toj situaciji i kako bi trebalo da se odnose u moralnom, psihološkom i duhovnom smislu?*

Reisu-l-ulema: Islamska zajednica, a i muslimani su – jednako kao i ostatak svijeta – prisiljeni prilagoditi djelovanje nastaloj krizi. Islamska zajednica je, s jedne strane, kao institucija i to evidentno od prvog dana nastojala prilagoditi aktivnosti u cilju zaštite ljudskih života. Poruke koje smo slali i aktivnosti koje smo provodili bili su usmjerene u tom pravcu. Ovdje želim kazati i to da su muslimani, vjernici, pokazali veliko povjerenje u Zajednicu i poštovali, za nas, ipak, teške odluke - ali i mjere koje smo donosili. Pokazali su vrlo visok stepen vjerničke odgovornosti, vjerničke solidarnosti i na to moramo biti ponosni. S druge strane, sad već možemo sa sigurnošću kazati da je na ravni duhovnosti ovo, također, otvorilo mnoga pitanja, a prije svih ono o preispitivanju vrijednosti koje nas oblikuju i za koje se zalažemo, javno ili lično.

Potreba za sigurnošću je vrijednost koju islamska tradicija prepoznaje kao jednu od temeljnih, ona je fundament duhovno stabilnih, zdravih i kreativnih pojedinaca, ali i zajednice. Naše islamsko učenje postulira da u vremenima kakvo je ovo, pouzdanje u Boga te vjerovanje Njemu i Njegovoj Riječi ohrabruje, odgaja i osnažuje svakoga od nas i u moralnom, i psihološkom, ali i duhovnom smislu. Na drugoj strani, traganje za lijekom i rješenjima je zahtjev vjere. Vjetrovjesnik, a.s., je jednom prilikom rekao da za svaku bolest postoji lijek. Obaveza je svih nas tragati za tim lijekom i rješenjima koja će ublažiti posljedice zaraze i zaustaviti je. Nadamo se, kao i svi, da ćemo uz Božiju pomoć doći do lijeka i to uskoro.

Samozaštita i solidarnost su ključne za uspjeh u ovom vaktu

Preporod: *Kome se u ovom vremenu neizvjesnosti Vi i Islamska zajednica najviše obraćate?*

Reisu-l-ulema: Svima. Ovo je izazov za sve i mi pozivamo na ljudsku solidarnost u iskušenju koje hoće proći, ali iz kojeg, ako temeljne ljudske solidarnosti ne bude, možemo očekivati teške posljedice za sve nas. I to je jedna, ali vrlo važna strana, rekao bih, okvir, ovog iskustva. Druga strana je da smo zajednica ljudi koji su na različite načine izloženi posljedicama ove pandemije – odlazak najmilijih sa Ovog

svijeta pogađa mnogo ljudi, njihova bol, tuga i suočavanje s tim su ono s čim najdublje suosjećamo. Nastojali smo pomoći i mjerama koje smo zajedno s vjernicima provodili u našim institucijama i koje nije bilo jednostavno provoditi, ali i na druge načine, apelima i finansijskom podrškom svugdje gdje su se otvorila žarišta zaraze. Nastojimo da razumijevanje ovog što nam se događa smjestimo u lađu nade koja je lađa vjernika i prema kur'anском učenju – lađa spase-nja. Vjernici znaju da, kako to Kur'an kaže, svaki čovjek gubi osim onih koji vjeruju i dobra djela čine i koji jedni drugima istinu preporučuju i koji jedni drugima preporučuju strpljenje. Pozivamo na strpljivo postupanje, ustrajnost i pridržavanje mjera. Samozaštita i solidarnost su ključne riječi za uspjeh u ovom vaktu.

Preporod: *Na samom početku pandemije ste govorili i o "krhkosti svijeta" i na neki način detektirali neke izazove pandemijske krize. Politike nužnog "zatvaranja" otvorile su mnoga vrata pojačanoj izloženosti ranjivih, ne samo u Bosni i Hercegovini, nego i u ostatku svijeta. Kako ste Vi, ali kako je i Islamska zajednica reagirala na ove informacije?*

Reisu-l-ulema: S tugom i zabrinutošću pratimo izvještaje i podatke institucija koje se bave socijalno ranjivim kategorijama u našem društvu. Pokazuje se da su oni najkrhkiji postali najizloženiji efektima krize i, ponovo, uglavnom ostali nezaštićeni. Kroz naše institucije nudimo pomoć i savjetovanja – naši imami, u okviru svoje misije, nastoje u džemati biti prije svega duhovna podrška jer su za druge vidove pomoći koji bi morali spriječiti nasilje u porodici, naprimjer, potrebni drugi instrumenti – instrumenti zakona. Očito je da ti instrumenti nisu ili se nedovoljno koriste i time se moraju baviti nadležna tijela, centri ili ministarstva za socijalni rad.

Ovdje moramo istaknuti još jedan problem koji nam se nameće – prolazak migranata kroz Bosnu i Hercegovinu i njihovo smještanje uz našu granicu što se uz odsustvo real-

RAZGOVOR .....

nih politika, ali i ljudskosti, pretvorilo u veliki humanitarni i sigurnosni problem. To neizostavno, kao i u drugim zemljama, podstiče na kreiranje antipatija prema ljudima sa migrantske rute što posebno pogađa najranjivije među njima. Žao mi je što se ovaj problem ne liječi tamo gdje je nastao, u zemljama iz kojih ovi ljudi dolaze. Žalosti me što čujem fašističke istupe pojedinaca iz našeg bošnjačkog naroda prema tim ljudima. Svjestan sam ja da među njima ima svašta, kao i među nama. Ali razvijanje mržnje prema ljudima može dovesti do tragedije, zločina i nasilja. Trebalo bi sankcionirati govor mržnje prema tim ljudima, a u isti mah poduzeti mjere da se vlada situacijom tako da domaće stanovništvo ne ispašta.

Preporod: *Ko bi trebao biti korektiv institucija i politika koje, očito, imaju propuste u tom smislu?*

Reisu-l-ulema: Podaci govore da propusti postoje i na to upozoravaju svi oni kojima je stalo do ljudi. Institucije i oni koji te institucije vode moraju biti odgovorni za ono što je u njihovoj nadležnosti. Jedini pravi korektiv bi morala biti naša savjest, ali ako to nije onda javnost ima obavezu preispitati i uskratiti povjerenje i pozvati na odgovornost kreatora politika koje dovode ljude u ovako teške životne situacije.

Preporod: *Istraživanja u svijetu, poput onog kojeg je sačinio Pew Research Center, pokazuju da su ljudi u vrijeme pandemije više posvećeni duhovnosti. U vezi sa prethodnim pitanjem, ponekada se čini da naše prilježnije iskazivanje duhovnosti te solidarnost i pomoć prema onima koji je trebaju nisu u skladu. Kako Vi to vidite? Jesmo li "propustili" do kraja oživjeti tradicionalni obrazac suglasja duhovnog podsticaja na solidarnost u teškim vremenima?*

Reisu-l-ulema: Neki od nas su u tome uspjeli i naravno da nije sve crno, među nama su i heroji, oni su znak da možemo bolje od ovoga što činimo danas. Iako je i o problemima važno govoriti i propitivati naša ponašanja, bojim se da – uz stalno isticanje onoga što nije dobro – ne vidimo dobro ni u drugima ni u sebi. Potrebno je odati poštovanje ljekarima, učiteljima, imamima i svima onima koji su pokazali i kao ljudi i kao vjernici da žive mirni dok su od pomoći ljudima. Naš učitelj Muhammed a.s. kaže, najbolji od vas su oni koji su najkorisniji ljudima. Eto, takvi su pokazali suglasje svoje duhovnosti sa svojom praksom. I ovom prilikom želim se zahvaliti ljekarima koji su iz Sarajeva i Tuzle boravili u Sandžaku i pomogli da se suzbije zaraza koja je tamo izbila. To su primjeri koji u nama bude nadu i jačaju našu duhovnost.

Kavazović: Nije na nama da određujemo volju naroda u Crnoj Gori.

Preporod: *Informacije iz života džemata pokazuju da ljudi imaju povjerenja u institucije Islamske zajednice. Unatoč izazovima pandemije Islamska zajednica je nastavila graditi pozitivne vrijednosti, čini se da, kada su ključni segmenti misije Zajednice u pitanju, nije došlo do pomjeranja kursa?*

Reisu-l-ulema: Neki naši projekti su privremeno obustavljeni, ali nastavljamo s većinom njih koliko je moguće. Posebno nam je drago i želim posebno istaknuti zbog nji-

hova značaja otvaranje Muslimanskog centra u Ljubljani i pokretanje Medrese u Banjoj Luci. Iako su po mnogočemu različiti, oba osnažuju uvjerenje da je uz Božiju pomoć, na putu dobra, sve moguće. Molimo Boga da oba daju plodove dobra do Sudnjeg dana. Mi druge institucije utemeljene u našem vjerskom nauku i tradiciji sa duhovnom vezom – preko menšura – sa institucijom hilafeta nemamo niti možemo imati. Valja nam zato razvijati našu zajednicu, jačati njene procedure upravljanja i organe. Taj posao nikada neće biti završen. Valja nam stalno raditi na sebi. Uz niz značajnih i razvojnih projekata Islamska zajednica ostaje privrženom radu na poboljšavanju misijskog djelovanja u džematima što pokazuju, naprimjer, projekti vezani za mektebe.

Preporod: *Islamska zajednica djeluje u različitim društveno-pravnim okvirima, učestvuje u životu ili bolje kazano u službi je svojih pripadnika i članova na različitim poljima. Naprimjer, medresa u Banjoj Luci koju ste spomenuli. Šta Vas je sve opredijelilo da podržite taj projekat?*

Reisu-l-ulema: Muslimani banjalučkog muftijstva su trebali medresu i mi smo nastojali da budemo uz njih. Medrese kao islamske gimnazije daju odlične rezultate, one pripadaju krugu najboljih škola ali i rangu škola u koje muslimani imaju povjerenja dati svoju djecu na školovanje. Ona nije samo još jedna medresa, nego vrlo važna zbog aktivnog uzimanja učešća u izgradnji mladih ljudi kojima je trud na prvom mjestu i koji će, uz Božiju pomoć, postati odgovorni ljudi, sposobni za samorefleksiju i kritičko mišljenje, otvorenog uma i snažnog duha uvijek naslonjenog na principe islama koje zagovoramo, duha osnaženog unutar svog duhovnog i kulturnog kruga koji svijetu može ponuditi mnogo dobra.

Preporod: *Zadržimo se na pitanju obrazovanja. Nedavno ste kazali da je mekteb institucija koja polaže temelje na kojima će djeca podizati svoje muslimansko biće. Kako islamska zajednica vidi budućnost mekteba?*

Reisu-l-ulema: Mekteb polaže temelje na kojima će naša djeca podizati svoje muslimansko i bošnjačko biće. Za cijelu našu muslimansku zajednicu nema važnije aktivnosti. Mektebska pouka je duboko ukorijenjena u našoj vjerničkoj i narodnoj tradiciji. Vjeronauka u školama, programi učenja hifza i svi drugi oblici vjerskog odgoja i podučavanja koje razvijamo nisu i ne mogu biti zamjena za mekteb. Zato će se naše nadležne uprave, muftije i imami i u budućnosti, voljom Milostivog, nastaviti baviti unapređenjem mektebske pouke.

U Banjoj Luci velika šteta na imovini IZ - idemo u sudski postupak

Preporod: *I muslimani, džematlije, pozitivno odgovaraju na pozitivne priče koje Islamska zajednica vodi i ukazuju joj povjerenje, ali postoje i neki segmenti rada i djelovanja unutar institucija IZ oko kojih se kreiraju negativne slike u javnosti i muslimani očekuju odgovore iz institucija. Naprimjer, slučaj transformacije vakufa u Banjoj Luci.*

Reisu-l-ulema: Kao reisu-l-ulema ne mogu garantovati da u

radu naše Zajednice neće biti propusta, ali mogu garantovati svim članovima i pripadnicima da nećemo skrivati greške i propuste i da ćemo uvijek insistirati na odgovornosti svakog pojedinca ma ko to bio. Ništa od onoga što se desilo, ne bi se desilo da su odgovorne osobe u Banja Luci poštovale propise Islamske zajednice o vakufskoj imovini. Naprotiv oni su ih kršili, a odluke viših organa zanemarivali.

Nakon prvih prijava o tome da se u Banjoj Luci dešava raspolaganje na vakufskoj imovini od strane MIZ Banja Luka 2014. godine, koje nije bilo u skladu sa važećim procedurama Islamske zajednice, uključila se Vakufska direkcija i čitav proces vratila u okvire i propise Islamske zajednice pred Vijećem muftija koje je donijelo zaključak da se to ispravi. Sada je jasno da se te smjernice nisu poštovale i da su se vodili procesi otuđenja imovine o kojima viši organi IZ nisu bili upoznati. Nepoštovanje propisa i procedura Islamske zajednice od strane ljudi u Medžlisu IZ Banja Luka, prije svih predsjednika i glavnog imama, i njihovo samovoljno odlučivanje bez Izvršnog odbora Medžlisa Banja Luka, ali nažalost i ne postupanje po zaključku Vijeća muftija od strane muftije banjalučkog i Izvršnog odbora Medžlisa i njihovo zanemarivanje upozorenja od strane Vakufske direkcije, doveli su do velike štete na imovini Islamske zajednice.

Sada smo pred sudskim procesima i ti postupci bi trebali pokazati odgovornost svakog pojedinca. Možda smo mogli neke od ovih sudskih postupaka i ubrzati, ali smo se plašili da ne požurimo sa sudom ili da nekom ne nanesimo nepravdu. Od trenutka kada je postalo očito da su se desili propusti u vakufskom poslovanju, muftija Nusret ef. Abdi-begović je uveo moratorij na takve procese u Banjoj Luci, a komisije koje su već tada formirane su radile svoj posao utvrđivanja svih okolnosti. Naša reakcija nije iznuđena nikakvim zlonamjernim video-uradcima, kako se to pokušava predstaviti. Ali slučaj Banje Luke je svojevrsno upozorenje svim organima i pojedincima koji pokušavaju spriječiti Vakufsku direkciju da obavlja ulogu u onome što je njena obaveza i ustavna nadležnost, dokle ih to može odvesti. Svako oglašavanje na upozorenja Vakufske direkcije, kada je u pitanju vakufska imovina, neminovno vodi ka krivičnoj odgovornosti lica koja se nalaze na čelu medžlisa.

Preporod: *Islamska zajednica pokazuje brigu za muslimane, ne samo u Bosni i Hercegovini, nego i muslimane u svijetu koji prolaze teške trenutke svoje povijesti. Od Palestine, Arakana, Jemena, Kine i drugih zemalja gdje su im ugroženi životi, sigurnost i slobode. Pozivanje na solidarnost, često, nije ono na čemu stajete ni Vi – jer zato imate puni legitimitet kao vjerski lider – niti Islamska zajednica. Upozoravali ste na porast islamofobije koja vodi ka rasističkim politikama prema muslimanima, a svjedočili smo kako islamofobija ne jenjava ni u vremenu koje pogađa sve nas. Kako se boriti protiv takvih trendova?*

Reisu-l-ulema: Mržnja – kao oblik zla s kojim se čovječanstvo suočava od najranijih vremena – je nešto što nas prati u kontinuitetu. S ovim izazovom su se suočili svi vjerovjesnici i njihovi sljedbenici. Muslimani nisu u tome izuzetak i ovaj problem ne mogu sami prevladati. Potrebno je da sve tri monoteističke religije udruže svoje snage i zajedno rade na iskorjenjivanju mržnje prema pripadnicima različitih

religijskih sljedbi u svijetu. Danas su među najugroženijim skupinama muslimana oni u Kini i Mijanmaru prema kojima se čini veliko nasilje. Veliki je problem što to čine velike sile koje ne poštuju odredbe međunarodnog prava. Na nama je da insistiramo na humanom i pravednom postupanju prema ovim ljudima.

Prijetnje zločinima ne smijemo shvatati olahko

Preporod: *I nedavno održani izbori u Crnoj Gori nisu prošli bez incidenata. Muslimani u toj zemlji su bili izloženi napadima. Iskazali ste zabrinutost za perspektive i prilike muslimana u Crnoj Gori koje su ovih dana u fokusu te iskazali zalaganje za prava i slobode tamošnjih muslimana. Iznijeli ste svoj stav o tome i poslali delegaciju IZ u Crnu Goru.*

Reisu-l-ulema: Muslimani tih prostora su od prije Balkanskih ratova pa do posljednjeg rata devedesetih izloženi sistematskim i redovnim progonima i pokoljima. Naravno da smo zabrinuti kada vidimo da se ideologije koje su bile temelj tih zločina ponovo oživljavaju, naročito kada vidimo da se prijete novim genocidom. Već sam rekao da ovo nije pitanje favoriziranja političkih opcija, nego pukog opstanka našeg naroda. Mi na ovim prostorima prijetnje zločinima ne smijemo shvatati olahko, niti smijemo dozvoliti da nas zmija ugrize dva puta iz iste rupe. Naravno, nije na nama da određujemo volju naroda u Crnoj Gori. Mi treba da njihovu volju poštujemo jer oni i samo oni imaju pravo da uređuju svoju državu onako kako to njima odgovara. Međutim, niko nema pravo da vrši nasilje nad ljudima zato što su oni drugačije vjere. Napad na Islamsku zajednicu u Pljevljima je potpuno jasna poruka mržnje prema manjinskoj zajednici koja nije u stanju da se zaštiti. Mi smo zatražili od države Crne Gore da reagira, a upozorili smo i Srpsku pravoslavnu crkvu u Crnoj Gori da ona reagira, pogotovo stoga što je, a to je valjda svima očito i bjelodano, bila jedan od pokretača političkih promjena na tim prostorima. Drago mi je da je naša reakcija pomogla da se shvati ozbiljnost situacije, bez obzira na neke ljude iz SPC-a. Obaveza je reisu-l-uleme da reagira prije svega prema državi, ma o kojoj se državi na Balkanu radi, ako su ugroženi životi i imovina ljudi od strane zlikovaca. To ćemo i dalje činiti.

Preporod: *Ovim brojem obilježavamo i jubilej 50. godišnjice Preporoda.*

Reisu-l-ulema: Ovo je značajan jubilej za čitavu našu zajednicu, posebno za naše imame i redakciju "Preporoda". Ne zaboravimo da je "Preporod" pokrenula naša Ilmija i da je i danas njegova promocija, pa i distribucija, velikim dijelom zasluga imama. Kroz redakciju su prošla brojna zvučna imena bošnjačke i muslimanske misli ovih prostora. Danas se tamo oštre neka nova pera i vjerujem da misija "Preporoda" u našem narodu nije završena. Ovo je, s moje strane, svojevrsan poziv našoj ilmiji da se još više uključi sa iznošenjem svojih stavova i viđenja o stanju u društvu i traganjima za rješenjima na stranicama Preporoda. Sa ove historijske distance možemo slobodno reći da je "Preporod" imao historijsku ulogu u bošnjačkom narodu, ne samo u očuvanju vjerskog identiteta nego i jačanju nacionalne samosvijesti. Danas, kada smo suočeni sa ekspanzijom savremenih medija, "Preporod" nema ništa manje značajnu ulogu.

67. PULSKI FILMSKI FESTIVAL

Pulski filmski festival svečano je otvorio svoja vrata 67. put u subotu, 29. kolovoza 2020. godine. Publici se je u natjecateljskom programu predstavilo ukupno 16 filmova, od kojih je Pulu otvorio film Mare redateljice Andree Štaka. Ovogodišnji program otvorenja vodili su Duško Ćurlić i Barbara Kolar, a hrvatsku i istarsku himnu izveo Damir Kedžo. Važna festivalska nagrada Marijan Rotar, koja nosi ime po osnivaču Festivala, predana je tijekom ceremonije Radio Puli, koja se ove godine pridružuje priznatim zaslužnicima koji uspješno spajaju Pulu i film. Poštujući preporuke o održavanju fizičkog razmaka, ove je godine izostao tradicionalni vatromet.

Nakon filma Mare i ostalih večeri Festivala u Areni je predstavljena recentna nacionalna produkcija s filmovima Tereza37 (r. D. Šerbedžija), Glas (r. O. Sviličić), Mater (r. J. Pavlović), Ideš? Idem! (r. Lj. Zdjelarević) i Ribanje i ribarsko prigovaranje (M. Trenc) te Otac (r. S. Golubović) iz Manjinskih koprodukcija. U Istarskom narodnom kazalištu publici su predstavljeni drugi filmovi manjinske hrvatske koprodukcije: Bosonogi car (P. Brosens), Ne zaboravi disati (r. M. Turk), Sin (r. I. Tanović), Korporacija (r. M. Nahtigala), Grudi (r. M. Perović), Svi protiv svih (r. A. Košak), Pijavice (r. D. Marinković), Ja sam Frenk (r. M. Pevec) i Agina kuća (r. L. Zeqiraj).

Osim filmova u konkurenciji, u Areni su prikazana i dva igrana filma kratkog metra: Slijedi... (r. K. Lulić) i Njemački inat (r. S. Ćapin) te četiri cjelovečernja dokumentarna filma, Stepinac - Kardinal i njegova savjest (r. V. Starešina) te tri premijerna naslova: film Galeb (r. I. Ž. Živković) i dva filma usko vezana za Pulu - Vergarola (r. A. Oremović) i Berge Istra (r. D. Majić).

Sjedala su u Areni složena u parovima i udaljena su od sljedećih 1,5 m te je njihov broj ograničen na ukupno 1500. Radi nesmetanog ulaza i čim manjeg grupiranja, ljubazno se zamoljeni posjetitelji da poštuju upute o obaveznom razmaku, dezinficiraju ruke te da na ulazu u Arenu ostave audio zapis s osobnim podacima. Prilikom ulaska i izlaska bilo je obavezno nošenje zaštitne maske, a tijekom gledanja programa dozvoljeno ju je ukloniti.

NAGRADE

1. Zlatna Arena za najbolji film dodjeljuje se filmu Agina kuća redateljice Lendite Zeqiraj.
„Film besprijekorne glumačke igre, pun topline, spontanosti i emotivnih obrata. Najnagrađivanija kosovska redateljica ostvarila je vrhunsko umjetničko djelo.“
2. Zlatna Arena za režiju dodjeljuje se Metodu Pevecu za film Ja sam Frenk.
„Slovenski filmski redatelj, scenarist, glumac, književnik Metod Pevec režirao je dojmljiv film o sukobu idealizma pojedinca i surovosti posttranzicijskog vremena.“
3. Zlatna Arena za glumačko ostvarenje dodjeljuje se Goranu Bogdanu za ulogu Nikole u filmu Otac, redatelja Srdana Golubovića.
„Suptilno i emotivno, briljantno odigrana uloga oca koji se bori za svoju djecu.“

HRVATSKI PROGRAM – HRVATSKI FILM

1. Nagrada Breza za najboljeg debitanta dodjeljuje se scenaristu i redatelju Juri Pavloviću za film Mater.
„ Nakon velikog uspjeha kratkog filma Piknik, i ovim dugometražnim prvijencem Jure Pavlović potvrđuje autorsku hrabrost te scenaristički i redateljski talent. Posebno je dojmljiv rad s glumcima, profesionalcima i amaterima.“
2. Zlatna Arena za oblikovanje zvuka dodjeljuje se Martinu Semenčiću za film Mater, redatelja Jure Pavlovića.
„ Semenčić je uspio ostvariti iznimno složenu zvučnu sliku koja sjajno prati i upotpunjuje svijet oko glavnog lika.“
3. Zlatna Arena za masku dodjeljuje se Snježani Gorup za film Tereza37, redatelja Danila Šerbedžije.
„ Maska Snježane Gorup prati emotivna stanja glavnog lika te precizno ocrtava sve tipove i karaktere u tom filmu.“
4. Zlatna Arena za vizualne efekte u filmu dodjeljuje se Vedranu Štefanu za film Ideš? Idem!, redatelja Ljube Zdjelarevića.
„ Nagradu dobiva za maštovitu upotrebu animacije, tipografije i vizualnih efekata u skladu s filmskom pričom.“
5. Zlatna Arena za specijalne efekte u filmu nije dodijeljena.
6. Zlatna Arena za kostimografiju dodjeljuje se Sari Giancani i Valentini Vujović za film Mare, redateljice Andree Štaka.
„Nenametljivim minimalizmom kostimografska rješenja usklađena su s likovima i vizualnim identitetom filma.“
7. Zlatna Arena za scenografiju dodjeljuje se Jani Plečaš za film Mare, redateljice Andree Štaka.
„ Za iznimno realističnu i uvjerljivu scenografiju, prepunu detalja koji gotovo dokumentaristički podržavaju karaktere i dočaravaju ambijent.“
8. Zlatna Arena za glazbu dodjeljuje se Igoru Paru za film Ribanje i ribarsko prigovaranje, redatelja Milana Trencu.
„Obradom i izvedbom renesansnih skladbi, posebice zapisanih u Ribanju i ribarskom prigovaranju, uspijeva gledateljima približiti djelo i vrijeme u kojem je živio Petar Hektorović.“
9. Zlatna Arena za montažu dodjeljuje se Dubravki Turić za film Tereza37, redatelja Danila Šerbedžije.
„ Za iznimnu kontrolu ritma i jasnu logiku tijekom priče.“
10. Zlatna Arena za kameru dodjeljuje se Jani Plečaš, za film Mater, redatelja Jure Pavlovića.

Da kulturi Života a ne kulturi Smrti!

Poruke koje ugrožavaju demokratsko društvo i svakog pojedinca

Poštovana/i,

Pravo na život kao i pravo na slobodu vjere i izražavanja su temeljna ljudska prava i temelj su društva demokracije i pluralizma.

Poruka koja u sebi nosi riječ "Smrt" je ugrožavajuća za demokratsko društvo i za svakog pojedinca.

Ako poruke u javnom prostoru ugrožavaju život jednoj skupini građana to uvijek osuđujemo i očekujemo moralnu osudu većine kako bi dokazali da se radi o nezakonitim i šokantnim i ugrožavajućim porukama mržnje koje nas Sve vrijeđaju. Vrlo često to izostaje i ne opravdava nas stav da se to podrazumijeva.

I mi muslimani smo dio lokalne zajednice, dio Splita, dio Dalmacije i dio Hrvatske. To smo dokazali kroz povijest i bili smo i bit ćemo branitelji Republike Hrvatske.

Poštivanje različitosti je početak zajedništva, mira i napretka naše zajednice pa očekujemo da ćemo na tragu civilizacijskih vrijednosti preventivno i kurativno djelovati na pojedince i skupine koji šire mržnju i strah. Strah je sredstvo manipulacije i čini nas podložnim ekstremnim politikama.

Kako Demokracija traži stalno preispitivanje i time moguć-

nost za boljitak i to je moguće samo ako su manjinske i ranjive skupine uključene u javni prostor i političko djelovanje.

I tu postoji ogroman prostor za napredak.

Pitate se kako učiniti više? Pokušajte obući naše cipele pa ćete i sami naći odgovor. Koliko puta smo u povijesti i Vi i Mi bili pripadnik manjine i to radi vjerskog ili političkog ili stručnog ili ljudskog mišljenja.

Izostanak dijaloga je zajednica bez komunikacije i bez poštivanja.

Mi svi trebamo više uložiti u odgoj i obrazovanje mladih kako bi oni bili nositelji zajednice koja poštuje različitosti, pa ponosno isticali kvalitetu različitih kultura, etnički i nacionalnih te vjerskih zajednica.

Da kulturi Života a ne kulturi Smrti!

U ime :

Udruge Bošnjaka branitelja Domovinskog rata Republike Hrvatske podružnica Splitsko-dalmatinske županije, Kulturnog društvo Bošnjaka "Preporod" Split, Vijeća bošnjačke nacionalne manjine grada Splita i Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Splitsko-dalmatinske županije, te u svoje ime: Edin Nurkić.

Edin Nurkić

„BISERJE“ BAŠ
CRTA I PIŠE MESUD BUŽIMKIĆ, DIPL. ING. ARH.

BAŠ (tur. baş), glava, početak. Nešto vrhovno, glavno; u složenicama: najstariji, glavni (npr. baš-vezir - najstariji, glavni vezir, baš-čaršija - glavni trg).

Ilustracija: Sarajevska Baš-čaršija.

Antologija i Monografija umjetnika BiH u dijaspori

Vasvija Bačevac-Dedić

Rođena je u Banjoj Luci 16. juna 1962. godine. Završila je studij južnoslovenske književnosti i jezika na Pedagoškoj akademiji u Banjoj Luci i Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Još od mladalačkih dana, djeluje na afirmaciji književne riječi. Osamdesetih godina aktivno učestvuje u radu Književne omladine grada Banje Luke, i u jednom periodu bila je i predsjednik te organizacije, kao i voditelj Književnog kluba '82, koji je okupljao i predstavljao književne stvaraoce i umjetnike iz različitih oblasti. Za roman "Koferaši" nagrađena je kao najbolji i najčitaniji pisac u Skandinaviji. Knjiga priča: "U predvorju raja" i roman "Vesna, bogumilska kći" dobili su nagradu Savjeta za kulturu u Švedskoj (Kulturrådet). Uvrštena je u dvije antologije: Svjetionici (2016.), antologija i monografija umjetnika Bosne i Hercegovine iz dijaspore i dvojezična antologija Banjalučki rukopisi, 2018. Živi i radi u gradu Malmöu.

Roman "Vrijeme ljubavi" veoma je zanimljivo štivo koje ne možete prestati čitati i izuzetno opisuje 1970-te kada smo bili opsjednuti samoupravljanjem, pravdom i nesvrstanošću, časopisima za mlade. Bilo je to doba minića i ljubavi bez predrasuda, doba "razgolićene mladosti", koje autorica opisuje kroz život mahala u Banjaluci, naselja na desnoj i lijevoj obali Vrbasa.

U romanu „Vesna, bogumilska kći“ autorica opisuje srednjovjekovnu Bosna. Knjiga „U predvorju raja“ ima osebujan tematski i sadržajni sklop, ispunjen šarolikom galerijom likova. Priče su ujednačene tematske orijentacije i bave se različitim ličnostima koje u ispovjednom toku pričaju svoju životnu storiju, u koju su utkani tokovi njihovih razmišljanja, njihovih trauma, želja, snova, kao i cjelokupan psihološki koloplet u njihovoj glavi. Sve one, ipak, imaju jednu prepoznatljivu nit borbe za bolji i sretniji život. U njihovim ispovijedima ima mnoštvo životne mudrosti, koje su izrečene kratko i često duhovito, kao izreke, misli starih ljudi - jednostavne i prijemčive.

VASVIJA DEDIĆ - BAČEVAC: Da sam lasta i da imam krila

Da li ima išta slikovitije od snage malih ptica koji se ogriju na suncu tuđeg neba ali im to ne ugasi želju da se vrate kući.

Svake jeseni laste odlaze na jug ali se vrate svojoj kući i svom gnijezdu. Kada rujana dotakne lišće zlatnim bojama laste se okupe u jata i kreću ka toplijim krajevima. Te lijepe i osebuje ptice su nevjerovatno izdržljive i kažu da čak mogu u kontinuitetu preletjeti ogromne udaljenosti. U svom putovanju prema toplijim krajevima mogu stići i do Indonezije. Mornarima donose sreću jer kada ih vide znaju da su na dobrom putu. Kada proljeće zasja svojim sjajem laste se vraćaju kući u svoja stara gnijezda. Vrate se u svoje male domove.

Da li ima išta slikovitije od snage malih ptica koji se ogriju na suncu tuđeg neba ali im to ne ugasi želju da se vrate kući. Taj osjećaj želje za povratkom poznat je svakome ko je

napustio svoj dom, domovinu i otišao u svijet. Iako u tom bijelom svijetu ima nevidenih ljepota, ekonomskih mogućnosti i blagodati često kao grom iz vedra neba bljesne želja za nečim dragim i bliskim koje se može vezati samo za jedno mjesto, mjesto gdje si se rodio, i gdje su tvoji korijeni, gdje si naučio svoj maternji jezik i bezbroj nijansi tog jezika koji te zauvijek označio i upisao ti šifre u tvoje gentske formule. U tim šiframa su upisani i svi tvoji preci. Puno je toga u malim savršenim mikrokosmosima svakog ljudskog bića i to ostaje zauvijek u tebi kao trajna sjećanja i ona ljubav koja kao lokvanj procvjeta s vremena na vrijeme i zaustavi nas u našem letu prema raznim ciljevima, zaustavi nas na nekom mjestu, nepozvana i neočekivana. Ona ne bira ni mjesto ni vrijeme ni trenutak jer je sva iznenađenje što i jeste obilježje svake ljubavi. Laste se vraćaju, vraćaju se i ljudi koji su otišli - ako ne fizički, vraćaju se u svojim mislima i emocijama. Ti bljeskovi su svjetlost u nekom dodiru s predmetom, riječju, pjesmom, starom fotografijom, pričom ili možda i filmom. Jednostavno nešto bljesne iznutra i vrati te u tvoju avliju, dvorište, ulicu, dnevnu sobu, plesnu dvoranu, druženje uz pjesmu i gitaru, majčinu toplu ruku, lijepu haljinicu ili nove cipele, učitelja ili nastavnicu, dan kada se jeo šnitu s kajmakom ili paštetom i mislio da niko nije sretniji jer te čeka kupanje u hladnoj rijeci sa dječurlijom iz ulice i riječnim ribama, prvi spomenari i dnevnicu u kojima pišeš stihove velikih pjesnika i najljepše citate velikih ljudi i sam gledaš kako rasteš sa svakom stranicom i novim zapisom.

Sve je to tu duboko u čovjeku i neprimjetno se talasa pod onom svjetlošću koja podsjeća na najljepše zalaske sunca. Svjetlost podiže sve što diše životom. Podiže svaku travku i laticu, leptirovo krilo i šapicu... i svaku kapljicu vode. To su one fine nijanse ljepote koje su oko tebe ali i u tebi. I zato je

SVJETIONICI .....

čovjeku dato da ima mjesto rođenja, da ima jezik svoj, grad svoj, državu svoju i porijeklo. Sve je to dio atoma i molekula svakog živog bića koje nas čine onim što jesmo. To su neizbrisivi tragovi koji pod određenim okolnostima mogu prijeći u dublje slojeve i postati nesvjesni dio naše psihe ili ih neki žele namjerno potisnuti i izbrisati u nekom novom životu. To su tragovi u nama i o nama.

Vedri trenuci sjećanja nam često pomažu da lakše prebrodimo teške trenutke stvarnosti. Oni nam budu ona dragocjena kap koja nam pokvasi žedne usne i dušu i ulije tračak nade koji pokrene onu zdravu energiju kretanja, ići i samo ići naprijed u novi dan u novu pobjedu.

Okolnosti čine da odlazimo i ostavljamo svoja gnijezda i stabla i idemo da se spasimo ili okusimo ljepotu daljina i boljeg života. Razni su razlozi i okolnosti da krenemo tuđim drumovima i stvaramo nove domove i gnijezda u dalekim i nepoznatim vrletima. Veliki su to koraci i velika hrabrost, i borba da počneš ispočetka u nekoj neobjašnjivoj samoći, koja se ne javlja često ali je tu i s vremena na vrijeme poput gorkog okusa pelina podsjeti te da si gost u nečijoj zemlji, pod tuđim nebom, na kojem nikada neće zasjati zvjezdani grozdovi tvoga neba ni ono Sunce pod kojim si žmirkao kao dijete, ni ona slatkoća šumskih jagoda i trešanja i svega što te nekada činilo sretnim.

Sreća da su ti trenuci kratki i slični bljeskovima munje u ljetnom danu. Oni dolaze i tonu iznutra, u dubine u kojima se ljuljuškaju i čekaju nova cvjetanja. Laste odlaze na jug da prežive zimu. Odlaze i vraćaju se. Ljudi odlaze za boljim životom, avanturom ili da spase goli život, svoj i svojih najmilijih. Sve je to dio ljepota i one borbe preko trnja i kamenja. Trnovit je put do slobode i boljeg života. Niko nije ubrao ružu a da ga nije bocnulo trnje.

I sve te emocije i lokvanji i svjetlosti i tragovi čine ljude ljudima i veže ih onim nevidljivim vezama. Jezici su različiti, boje kože mogu biti različite, konfesije, reljefi, navike i kulture ali ono u nama je zajedničko i svojstveno ljudima. Ma gdje bili, koji jezik govorili, u šta vjerovali, čemu stremili naša bol je ista, i ljubav, i nada, i radost i tuga. Čovjek je čovjek. Žena je žena. Dijete je dijete. Sunce je Sunce. Kiša je kiša....Naše postojanje i energija su dio velikog svijeta, dio Kosmosa, njegove ljepote i bezgraničnosti koja nas majčinski čuva da se ne survamo i potonemo u mraku.

Trnovit je put do zvijezda ali put do dobra je tu pored nas i u nama. Treba ga samo izabrati i pustiti da bude dio nas i naše svakodnevice.

I svake godine te divne i hrabre ptice lastavice ostavljaju svoja topla gnijezda i lete prema Jugu. Na tom putu puno njih ugine, razboli se i ostavi svoje koščice ispod nepoznatih drveća i drugačijih cvjetova. Ugase se na letu između dva doma. Ali nikada ne odustanu od novog leta kada rujana/septembar zaruji i kada jutro postanu hladnija i rosnija. Nikada ne odustanu od leta, od života i radosti slobodnog neba.

I mi koji smo otišli u daleka bespuća smo svjetlaci koji ne odustaju od svjetla i slobodnog leta. I mi smo laste jer u sebi uvijek nosimo i svoja stara gnijezda.

Bh. pjesnik za djecu Ismet Bekrić iz Slovenije: Sve je zastalo, da bi opstalo

Svjestan situacije koja je izazvana pandemijom koronavirusa bh. pjesnik za djecu Ismet Berkić poručuje da 'baš zbog djece treba da kucamo kao jedno srce, jedni uz druge i jedni zbog drugih'.

Iz Ilirske Bistrice u Sloveniji za Federalnu novinsku agenciju poručuje da 's ovim virusom, zaista nema šale'.

– I, nije teško to zapaziti, ovdje, i u cijeloj Sloveniji, to je shvaćeno i prihvaćeno s najvećom ozbiljnošću. Sve je zastalo, da bi opstalo. Pratim redovne, i posebne, vijesti. Slovenija pokazuje demokratsku, ljudsku zrelost – naglasio je.

Kaže da baš zbog djece treba da kucamo kao jedno srce.

– Ti glasovi, koji se čuju kad otvorim stranice svoje knjige pjesama o školi, 'Čarobno zrno'... '...kao da čuješ slavuje; to dječji glasovi bruje'. Svijet je tako velik, ali nam se često, kao sada, čini da je mali, kao jabuka koja ipak može sve da nahrani ili kao kliker u dječjem džepu. Kao kliker na naslovnoj stranici moje nove knjige 'I kad odrasteš' koja izlazi u izdanju 'Lijepa riječi', u ediciji 'Mali princ'. Pjesme su to beskrajnog djetinjstva, koje je trebalo da se razigraju i na aprilskom Međunarodnom sajmu knjiga u Sarajevu – kaže Bekrić.

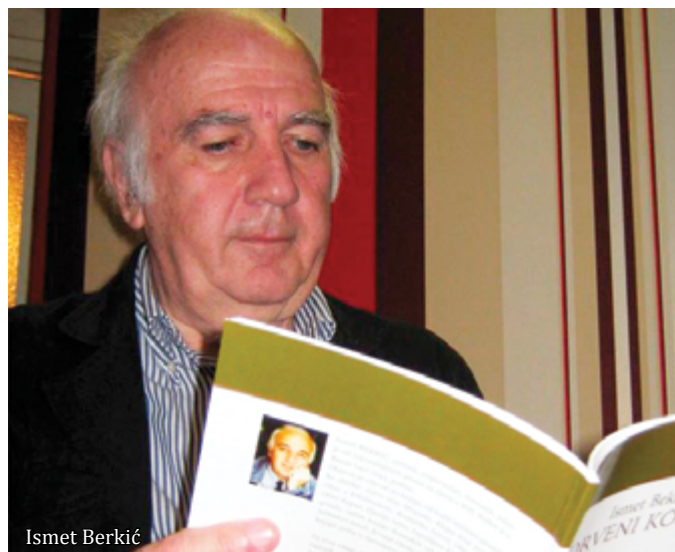
Već skoro dvadeset godina dolazi Bekrić na svečanost knjige i lijepih riječi u 'Skenderiji'. Planirao je to i za ovaj april/travanj. Da predstavi svoju novu knjigu, uljepšanu crtežima i slikama Omera Berbera, kao i druga izdanja u kojima je bio urednik, saradnik ili recenzent.

Između ostalih, 21. knjigu 'Banjalučkih žubora', s naslovom 'Klupa na kraju aleje' i dva poetska prvijenca Banjalučanki koje su ljubav prema zavičaju i nostalgiju iskazale i stihovima – Nataša Križanić u zbirci 'Most duginih boja' i Siba Halimić u svojevrsnom pjesničkom prvijencu 'Tamo sam sretna'.

– Ostaje nada da ćemo putevima stihova i knjiga doći u Sarajevo, bar u septembru/rujnu, da svi zajedno pozdravimo novu školsku godinu. Svjesni, da naša strana, strana ljepote, dobrote, poezije, prijateljstva, solidarnosti uvijek pobjeđuje. Jer, ko to može da rasprši, uništi dječje glasove, te slavuje Slovenije, Bosne i Hercegovine, svijeta – naglasio je bh. pjesnik Ismet Bekrić.

DJEČIJE NEBO autora Bekrić Ismeta

Biti dijete – to nije jednostavno! Pitajte odrasle bi li se opet vratili u rano djetinjstvo i prošli sve što su prošli. Neki bi, ali najveći broj ne bi, nipošto. Jer biti dijete, znači biti zavisna, a biti odrastao – znači biti slobodan. Potpune slobode, doduše nema, ali sloboda odraslih je uvijek neusporedivo veća od dječje slobode. Zato je ovaj izbor iz poezije Ismeta Bekrića nazvan Dječje nebo. Pod ovim, dječjim nebom, ima mjesta za sve: i za djecu i za odrasle, i za biljke i za životinje, i za školu i za slobodu, i za snove i za brige ... za sve što čini život, prije svega za ono što život uljepšava i olakšava. A dječje nebo je tu da sve to oplemeni i učini snošljivim, da bi život bio lakši i da bi bio što više radost a što manje muka.

“Nad nama – nebo dječje
taj topli dlan nad svijetom...”

JESEN U GRADU - U zbirci pjesama Jesen u gradu Ismet Bekrić pjeva o svom djetinjstvu koje je bilo ispunjeno radošću, ljubavlju, toplinom, nježnošću. Takav svijet spoznao je pjesnik u periodu dječastva živio sa njim, živi i sada, pa o takvom svijetu i životu pjeva i u svojim pjesmama. Jer, on i ne zna za drugi svijet. On, sigurno, želi da i njegov mladi čitalac odrasta u takvom svijetu i da mu djetinjstvo bude oplemenjeno i nadahnuto. Zato za pjesnika Ismeta Bekrića s pravom možemo reći djetinjstvo - zlatno doba nepovratno.

Moć djece

Beton hladni, beton sivi,
može čudno da oživi,
kad ga dječje ruke taknu,
kad mu prsti nešto šapnu,
i na obrazu mu blijedom
nacrtaju sunce kredom.
Dan pun magle, dan pun leda,
može ljepše da izgleda,
kad kroz zavjese ulica
proviruju dječja lica,
pa grad ispod toplih streha
svije gnijezda dječjeg smijeha.

Dječje nebo

Nad nama - nebo dječje,
taj topli dlan nad svijetom,
i jutro biva svijetlije,
sa suncem, kao sa cvijetom.
Ruke, ko ptice, hrle,
ne daju tami prijesto;
dječje ruke grle
svako, i najmanje, mjesto.
Jer sve je tako važno
pod ovim dječjim nebom,
i dan se rađa snažno,
sa suncem kao sa hljebom.

Zbog dva oka

Danas je razred pustinja prava.
Šutnja se uvukla u dnevnik na stolu.
Za sve su kriva dva oka plava,
što jutros nisu došla u školu.
Te dvije velike, blistave kapljice,
što se otiskuju kroz vodopad kose,
svakom su dječaku poprskale lice
i najsigurnije svu tugu odnose.
Zato je razred ko polje bez cvijeta,
kao mirno more bez ijedne lađe.
Riječ jedna zbunjeno po tabli šeta,
htjela bi da, krišom, napolje izađe.

Ruke moga tate

Da li ste vidjeli moga tate ruke ?
Da li ste njihov stisak osjetili ?
Lice na dvije kamenite luke,
gdje su se žuljevi - lađe usidrili.
Da li ste gledali mog tate ruke,
kada u njima oživi gigant - dizalica ?
Tad su to dvije sunca pune luke,
u kojima gradovi ogledaju lica.
Da li ste spoznali mog tate ruke,
dok mi nježno prebira plave vlati kose
?
To su tada dvije bistre, tople luke,
koje moju tugu daleko nose.

Dječji smijeh

Na zidu slika,
na slici rijeka,
kraj rijeke suma,
nigdje čovjeka.

Daću i sliku,
i šumu, i rijeku,
samo da ruku
pružim čovjeku.

U knjizi pjesma,
u pjesmi dva cvijeta,
na cvijetu rosa,
nigdje djeteta.

Daću i pjesmu,
i oba cvijeta,
samo da čujem
smijeh djeteta.

Malo moje

Već sam visok, kao tata,
brci mi se prvi roje,
al' mi mama ipak kaže:
Malo moje!
Malo Moje

Imam brata starijega,
njega se visine boje,
al' i njemu mama kaže:
Malo moje!
Malo Moje

Ponekad i ja čujem,
tihe riječi bake svoje,
kada mojoj mami kaže:
Malo moje!
Malo Moje

Hvala ti prijatelju

Hvala ti, prijatelju,
za kruh i sol,
hvala što slutiš,
i našu bol,
koja iz oka
djevojčice
dotakne bar na tren
i tvoje lice.

Hvala ti, prijatelju,
za smiješak na licu,
hvala što primaš
i našu pticu,
koja u svome
ranjenom letu
naš ponos i tugu
nosi po svijetu.

Hvala ti, prijatelju,
za dom na dlanu,
hvala za djelić

misli u danu,
u kojoj - sami,
bez praga i krova,
tražimo bar jednu
stazu od snova.

Hvala ti, prijatelju,
za riječ drag ,
tvoje je srce
sad i naš prag,
kojega moramo
prijeći zajedno;
i sunce je samo
jedno, jedno ...

*Izvor: Sanda Hrkić, Fena,
Dječja knjiga, Knjiga.ba*

Ismet Bekrić (Banja Luka, 1943.), pjesnik je, pripovjedač, dramski pisac, urednik, novinar. Jedan je od najznačajnijih pisaca za djecu u BiH. Završio je studij književnosti na Filozofskom fakultetu u Sarajevu (1968). Radio je kao novinar, glavni urednik lista "Glas", te kao urednik izdavačke djelatnosti ove novinsko-izdavačke kuće u Banjoj Luci. Član je Udruženja književnika Bosne i Hercegovine.

Objavio je knjige pjesama: Jutro tate Mrguda, Kape uvis, Klupa kraj prozora, Radnička četvrt, Izabrane pjesme, Skriveno oko, Cipele starijeg brata, Pijetlov budilnik, Noć kad su neboderi šetali, Kuća među zvijezdama i druge.

Pjesme su mu prevedene na: engleski, francuski, talijanski, ruski, poljski, češki, mađarski, rumunjski, bugarski, slovenački, makedonski, albanski i dr. Ismet Bekrić se i sam bavi prevodjenjem – dosad je objavio više knjiga prijevoda iz slovenačke književnosti za djecu. Ismet Bekrić je za svoj književni rad dobio više značajnih nagrada: Nagrada Banjaluke "22. april", Prva nagrada za dječju radioigru, Nagrada za dječju knjigu godine u BiH (1980.), Nagrada Zmajevih dječjih igara (1989.) i ostale.

„Zavičaj moga ćeifa i kismeta“ autora Kemala Tursunovića Zmaja

Bošnjačka zajednica kulture „Preporod“ Dubrovnik, kao i mnogo puta ranije, predstavlja još jednu svoju knjigu pod nazivom „Zavičaj moga ćeifa i kismeta“, autora Kemala Tursunovića Zmaja. To je autorova 12-ta knjiga po redu, koju je uz financijsku potporu Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske, tiskala BZK „Preporod“ Dubrovnik, čiji se izlazak iz tiska očekuje uskoro. Riječ je o prilično opsežnom djelu koje se sadržajem u potpunosti naslanja na rodni zavičaj autora, njegovu Gornju Tinju i općinu Srebrenik. Zanimljivost ovoga djela je u tome što ono obiluje nizom plodonosnih tekstova iz života, tradicije, vjere, historije i kulture bosanskih ljudi, kojima autor podsjeća mnoge čitatelje porijeklom iz Bosne i Hercegovine na tragove i obrise njihovih zavičaja, ma gdje danas bili. On svojim rodnom krajevima prilazi na vrlo emotivan, strastven i oseujan način, reklo bi se s dozom topline u srcu, koju na neki način prema rodnom kraju svi počesto osjećamo. S posebnim sentimentom opisuje ljepote i znamenitosti rodni krajeva, pitomost ljudi i sumještana, njihovu poštenje, druželjubivost i karakter, i na određenim mjestima slikovito im daje posebnu draž. Cijeli sadržaj knjige nadopunjuje brojnim dokumentima i fotografijama koje doslovno govore o svemu što čitatelja zanima o ovim krajevima, ali ga i podsjeća na njegovu mladost, koja također ni kod drugih nije mogla biti drugačija od zapisane.

Autor napominje da je u početku planirao napisati manju kronologiju sela, ali ga tijekom istraživanja hvatalo neko čudno unutarnje emotivno uzbuđenje koje je stalno raslo, guralo ga u nove spoznaje, izazivalo, gicalo, i oduprijeti mu se nije mogao. Mada nije bio ni svjestan u kakvu se obilnu i zahtjevnu materiju upustio, ustrajao je u namjeri, ponajprije radi svojih sumještana, ali i nas koji smo mu vjerovali. Tako je knjiga nenadano rasla, da bi na koncu dostigla skoro 450 stranica pisanog materijala. Da bi to postigao autor je danima, noćima, pa i mjesecima, iščitavao djela raznih historičara, znanstvenika i književnika, uspoređivao i analizirao podatke u vezi s historijom ovih krajeva, kako bih došao do konačne verzije određenog događaja vezanog za njegov tekst. S najvećom voljom i upornošću putovao je i obilazio Državne arhive u Republici Hrvatskoj, historijske muzeje u Bosni i Hercegovini, potom nacionalne sveučilišne i univerzitetske biblioteke u Tuzli, Gradačcu, Zenici, Gračanicima, Brčkome, Fojnici, Dubrovniku, Sarajevu, te iz njih crpio, čitao i prepisivao historijske podatke, razgovarao s naučni-

cima i iščitavao njihove knjige vezane za ovu tematiku, i na koncu sistematski slagao sliku o historiji svojih krajeva. Za taj pothvat trebalo mu je puno vremena, ali truda nije žalio. Zahvaljujući toj njegovoj upornosti na vidjelo su izašli gotovo nepoznati povijesni podaci koje do danas u njegovim krajevima niko nije znao, niti se o tome među mještanima pričalo, a baš ti podaci zapravo daju potpunu sliku o ovim krajevima, koja su imala svoju historiju, ali je mnogi nisu znali. Ovim činom svojim je krajevima ostavio neizbrisivu i nezamjenjivu historijsku uspomenu, djelo koje je vrijedno pažnje.

Iznimno je vrijedno što je autor prvi i jedini iz svoga rodnog kraja koji se uhvatio u koštac s ovako teškom i nadasve zahtjevnom temom, mada nije historičar ni znanstvenik, s pravom bi ga radovalo kad bi barem dijelom ispunio očekivanja svojih sumještana i drugih čitatelja. A njegovu radost bismo podijelili i mi aktivisti Bošnjačke zajednice kulture „Preporod“ Dubrovnik, koji smo bili njegova stalna potpora. Jer ovdje nije riječ samo o njegovom zavičaju, već o zavičajima svih nas

Bošnjaka koji su po nekom osnovu vrlo slični ili imaju iste obrise. Svjesni smo da njegovo djelo nije u rangu akademske studije niti će imati takvu dimenziju, ali živimo u nadi da će ono bar poslužiti nekima koji znaju bolje i više. Vjerujemo da će knjiga makar obradovati mnoge čitatelje u domovini Hrvatskoj, koji su porijeklom iz Bosne i Hercegovine, jer sadržaj ovoga djela, bez obzira o kojim se krajevima radilo, u srce dira svakog Bosanca, i budi njegovu maštu, ma gdje se nalazio. Vraća mu sjećanje na rodne krajeve i oživljava brojne životne uspomene. Uostalom, o sadržaju knjige, njegovoj veličini i historijskoj vrijednosti, u pisanom obliku izjasnili su se renomirani recenzenti i književnici, koje u ovom slučaju dostavljamo, a njihovom stručnom mišljenju nemamo što dodati ni oduzeti.

Čitajući njegove tekstove naš poznati književnik, suvrmenik i prijatelj gospodar Mato Jerinić, zapisao je ovako: „Toplina koju čovjek osjeća kad se nakon duljeg vremena vraća u zavičaj, jednaka je onoj koju bi novorođenče osjetilo da se vrati u majčinu utrobu.“

Izet Spahović

**„BISERJE“ ŠAMIA
CRTA I PIŠE MESUD BUŽIMKIĆ, DIPL. ING. ARH.**

ŠAMIA (tur. şame), podrijetlom iz Šama. Marama ovijena oko glave udanih žena.

Ilustracija: Žene u šamijama u jednoj sarajevskoj ulici.

in memoriam

Mensur Seferović

1925. - 2020.

Mensur Seferović, pisac, antifašista, preminuo je u 95. godini života u Chicagu. Ovu vijest saopćili su iz Udruženja antifašista i boraca narodnooslobodilačkog rata (UABNOR) Mostar. Dana, 27. septembra/rujna 2020. godine u dalekom Chicagu u 95. godini života preminuo je antifašista, pisac, čovjek koji je cijeli život posvetio čovjeku i za čovjeka. Cijeli život istrajavao je na strani humanizma, pravde, profesionalnog i ljudskog poštenja, na strani istine i dobrote. Do zadnjeg daha ispisivao je sudbine pravednika, malih ljudi, a istinskih junaka, ispisivao je historiju onakvu kakva zaista jeste, sa svim njenim svijetlim i tamnim stranama", naveli su iz UABNOR-a Mostar. Istakli su da je Seferović Mostaru posvetio najveći dio svog bogatog književnog opusa, za šta mu je rodni grad dodijelio nagradu "14. februar".

O stvaralaštvu Mensura Seferovića pisali su i Meša Selimović, Dževad Jahić, Mihajlo Lalić, Radonja Vešović i mnogi drugi ugledni pisci i akademici. No, čini se da je sud o Mensuru Seferoviću najbolje izrekao Bogdan Bogdanović koji u predgovoru za njegovu knjigu – Vjetrenik kaže:

Pred nama je pogled unatrag na rat i ratove, upečatljiva priča bez milosti prema bilo kome. Kazivanje je to leve polovine današnjeg sveta, veran prikaz dalje, ali nažalost i bliže prošlosti, viđen i predložen u ime onih vrednosti koje je jugoslovenska borba promovisala i kojima se uveliko priključila opštim okvirima evropske antifašističke svesti i savesti. U tekstovima ove knjige, u dokumentarnim saopštenjima, kao i u komentarima Mensura Seferovića, nikako se ne skrivaju trenuci zebnje i zamora, čak ni trenuci povremenih partizanskih pokleknuća. Izranjaju ponekad i duboko zakopane unutrašnje tenzije, baš kao što se ne mimoilaze ni drugi sitniji gresi... Ne zataškavaju se ni pojave stalnog osipanja borbenog sastava, dezertiranja, a u nekoliko mahova obrađena su čak i tragična rastakanja borbenih jedinica. Ne skriva se, dakle, druga strana našeg proslavljenog rata protiv sila osovine, što, razume se ne umanjuje već uvećava vrednosti pobuda, pa bar delimično i rezultata... Drugim rečima, ne preskače se ono što je dosad ulepšavajuća partizanska historiografija, naročito u popularnim tekstovima i školskim udžbenicima uveliko izostavljala i time, suviše često, dovodila u pitanje verodostojnost osnovne istine. A ta je – da su se vodile nadčovečanski teške borbe u ime zajedničkih antifašističkih ciljeva. Jer da se ne zaboravi: postoje uvek i dublje istine, istinitije od rutinskih istinica za svakodnevnu upotrebu“.

Mensur Seferović je radio i u poodmaklim godinama, ali u SAD. I gospodina i druga Mensura Seferovića zadesila

je ista ona izbjeglička sudbina, kao i drugih 1.200.000 hiljada BiH državljana koji tumaraju ovozemaljskom kuglom, ali koji se ne predaju nego i sada stvaraju i uče – sebe i druge. Djeluju iz drugog plana, ali su prvi po znanju i nauku, bez obzira na svoje devedesete. Mensur nas je učio u prošlom, ali i svih ovih godina 21.vijek. Neko od slobodnoumnih, a takav je i Mensur Seferović, je rekao: "Sve dok smo samo nacija, nismo ljudi“.

Seferović pripada generaciji omladinskih aktivista Mostara, tamo negdje od 1974.godine pa sve do početka devedesetih. Bile su to generacije koje jesu stvarno baštinitile antifašizam i zajedništvo. Jesu gradile i drugi kolosijek pruge Šamac-Sarajevo, a mostarski omladinci tih godina učestvovali i gradili širom bivše nam države. No, isto tako te generacije jesu otvarale i šire vidike, otvarale nove demokratske procese i tražile rješenja u novim okolnostima. Te generacije su začepkale i u kandidat-ske liste, osmjelile se da traže više kandidata od zadatog broja, jesu stvorile i MTM koji bi, počesto, zagrebao i tamo gdje nije bilo poželjno, jesu formirale i odnjegovale ansambl Mostarske kiše. Stvorile su i omladinski list LOM koji je jasno i bitko ukazivao, kritički i bez pardo-na, na anomalije koje je i to vrijeme imalo.

Sadržaj

NACIONALNI DAN BORBE PROTIV NASILJA NAD ŽENAMA
str. 2, 3
MINISTRICA VANJSKIH POSLOVA BiH DR. BISERA TURKOVIĆ
str. 4, 5
SJEDNICA PREDSEDNIŠTVA SABORA
BOŠNJAČKIH ASOCIJACIJA HRVATSKE
str. 6
MAJKE I ŽENE SREBRENICE NEĆE IZAĆI NA PROTESTNU
ŠETNJU U TUZLI
str. 7
DANI BOŠNJAČKE KULTURE U 13. IZDANJU
str. 8
MUALLIMA AMILA ŠKORIĆ
str. 9
DR. EDO JAGANJAC PRAG
str. 10
MEĐUNARODNI DAN NESTALIH OSOBA
str. 11
ZAGREBAČKI OKM-A JEDAN JE OD AKTIVNIJIH
OMLADINSKIH KLUBOVA
str. 12
H. FEHIM VUKOTIĆ - DOBITNIK PRIZNANJA
str. 13
„831 GODINA POVELJE BANA KULINA“
str. 14
MUFTIJA DR. AZIZ EF. HASANOVIĆ POSJETIO MEDŽLIS
ISLAMSKE ZAJEDNICE
str. 15
RAZGOVOR: INTERVJU REISA KAVAZOVIĆA
LISTU „PREPOROD“
str. 16, 17, 18
67. PULSKI FILMSKI FESTIVAL
str. 19
DA KULTURI ŽIVOTA A NE KULTURI SMRTI!
str. 20
„BISERJE“ BAŠ
str. 21
ANTOLOGIJA I MONOGRAFIJA UMJETNIKA BiH U DIJASPORI
str. 22, 23
BH. PJESNIK ZA DJECU ISMET BEKRIĆ IZ SLOVENIJE
str. 24, 25
NOVE KNJIGE: KEMAL TURSUNOVIĆ ZMAJ
str. 26
„BISERJE“ ŠAMIA
str. 27
IN MEMORIAM: MENSUR SEFEROVIĆ
str. 28
SADRŽAJ, IZMEĐU DVA BROJA, IMPRESSUM
str. 29
FOTO IZVJEŠTAJ SA SMOTRI FOLKLORA I KULTURNOG
STVARALAŠTVA BOŠNJAKA RH
str. 30, 31

Između dva broja

Poštovane čitateljice, poštovani čitatelji!

Živimo u doba korona krize i u ovom 74 broju želim vam posebno skrenuti pozornost na jednog doktora koji je svojevrsni simbol cijele zdravstvene struke i njezinih pripadnika koji se nadljudskim naporima trude da olakšaju bol i umanje koliko je to moguće posljedice COVID-a 19.

Ambasadorica BiH u Češkoj Martina Mlinarević-Sopota, književnica i novinarka, objavila je na svom Facebook profilu sjajan status o doktoru, hirurgu, čovjeku, Edibu Edi Jaganjcu, njegovim djelima i duši.

Dr. Edib Edo Jaganjac rođen je 1957. godine u Sarajevu. Tokom opsade Sarajeva radio je kao hirurg u herojskoj Vojnoj bolnici. Jedan je od osnivača Udruženja građana Lastavica iz Praga, gdje danas živi i radi kao jedan od najcjenjenijih kirurga u praškoj Univerzitetškoj bolnici Motol.

- Jedna od najpotresnijih, najljepših i najherojskijih fotografija koju sam vidjela. Na njoj prelijepa gospođa Fikreta i doktor Edo Jaganjac. Otkad sam u Pragu, imam misao da zapišem ponešto o pojedinim ljudima ovdje, da se nađe, da ostane, da svjedoči. Za njega je dovoljno izgovoriti njegovo časno ime i prezime. Kad dolaziš u Prag, sve što znaš jeste da postoje Edo i Veso. Svi to znaju. Jedan Edo i jedan Veso. Nerazdvojni kao češki „A je to“, samo bez rušenja na kraju. Oni samo grade i stvaraju. Mostove, radosti, ljude. Istinski ambasadori naše zemlje. Drugovao je s njima i predsjednik Havel. O Vesi, velikome, drugom prilikom. Koliko su obojica dobra uradila, malo su sve riječi ovoga svijeta.

*S poštovanjem! Glavni i odgovorni urednik
Asim Čabaravdić*

Impressum

Nakladnik: Sabor bošnjačkih asocijacija Hrvatske /SABAH/www.sabah.hr, Zagreb, Nova cesta 4, OIB: 25617086275, IBAN: HR42 2503007 1100035035
Za nakladnika: Kadro Kulašin
Glavni i odgovorni urednik: Asim Čabaravdić, e-mail: asim.cabaravdic@gmail.com, mob 091 441 00 41.
Uredništvo: Kadro Kulašin, Mehmed Džekić, Ishak Hodžić, Hamdija Malić, dr. Sinan Alispahić i Asim Čabaravdić.
Dopisnički kolegij: Kadro Kulašin, Ibrahim Duraković (Splitsko-dalmatinska županija), Azemina Korajac i Samir Mutapčić (Vukovarsko-srijemska županija), Asim Čabaravdić, Enis Omerović (Istarska županija), Ibro Mešić i

Hasib Muminović (Primorsko-goranska županija), Biserka Brkić (Sisačko-moslavačka županija), Admir Muhić (Karlovačka županija), Mesud Bužimkić i Mujesira Delić (Zagrebačka županija), Izet Spahović, Armina Džano i Matija Lučić (Dubrovačko-neretvanska županija).
Tajnik Uredništva: Ishak Hodžić
Adresa uredništva: 10000 Zagreb, Nova cesta 4, tel: 00385/01/ 309-1083, Fax: 01/309-1084 e-mail: sabah@zg.t-com.hr
Grafička priprema: C.B.Print, Samobor
Tisak: C.B. Print, Samobor

Tiskano uz financijsku potporu iz državnog proračuna RH, putem Savjeta za nacionalne manjine RH.

FOTO IZVJEŠTAJ SA SMOTRI FOLKLORA I KULTURNOG STVARALAŠTVA BOŠNJAKA RH

67. PULSKI FILMSKI FESTIVAL

